Този документ е средство за документиране и не обвързва институциите

►**B** **ДИРЕКТИВА 2005/68/ЕО НА ЕВРОПЕЙСКИЯ ПАРЛАМЕНТ И НА СЪВЕТА**

от 16 ноември 2005 година

относно презастраховането и за изменение на Директиви 73/239/ЕИО и 92/49/ЕИО на Съвета, както и на Директиви 98/78/ЕО и 2002/83/ЕО

(текст от значение за ЕИП)

(ОВ L 323, 9.12.2005 г., стр. 1)

Изменена със:

		Официален вестник		
		№	страница	дата
►**M1**	Директива 2007/44/ЕО на Европейския парламент и на Съвета от 5 септември 2007 година	L 247	1	21.9.2007 г.
►**M2**	Директива 2008/37/ЕО на Европейския парламент и на Съвета от 11 март 2008 година	L 81	71	20.3.2008 г.
►**M3**	Директива 2013/23/ЕС на Съвета от 13 май 2013 година	L 158	362	10.6.2013 г.

▼B

ДИРЕКТИВА 2005/68/ЕО НА ЕВРОПЕЙСКИЯ ПАРЛАМЕНТ И НА СЪВЕТА

от 16 ноември 2005 година

относно презастраховането и за изменение на Директиви 73/239/ЕИО и 92/49/ЕИО на Съвета, както и на Директиви 98/78/ЕО и 2002/83/ЕО

(текст от значение за ЕИП)

ЕВРОПЕЙСКИЯТ ПАРЛАМЕНТ И СЪВЕТЪТ НА ЕВРОПЕЙСКИЯ СЪЮЗ,

като взеха предвид Договора за създаване на Европейската общност, и по-специално член 47, параграф 2, и член 55 от него,

като взеха предвид предложението на Комисията,

като взеха предвид становището на Европейския икономически и социален комитет ([1]),

след консултация с Комитета на регионите,

в съответствие с процедурата, предвидена в член 251 от Договора ([2]),

като имат предвид, че:

(1) Директива 73/239/ЕИО на Съвета от 24 юли 1973 г. относно съгласуването на законовите, подзаконовите и административните разпоредби относно предприемането и осъществяването на пряка застрахователна дейност, различна от животозастраховане ([3]), Директива 92/49/ЕИО на Съвета от 18 юни 1992 г. относно съгласуването на законовите, подзаконовите и административните разпоредби относно прякото застраховане, с изключение на животозастраховането ([4]), както и Директива 2002/83/ЕО на Европейския парламент и на Съвета от 5 ноември 2002 г. относно животозастраховането ([5]) установиха разпоредби по отношение на предприемането и осъществяването на пряка застрахователна дейност в Общността.

(2) Посочените директиви осигуряват правната рамка за застрахователните предприятия, които извършват застрахователна дейност във вътрешния пазар, както от гледна точка на правото на установяване, така и на свободата на предоставяне на услуги, с оглед да се улеснят застрахователните предприятия с главно управление в Общността да покриват рискове в рамките на Общността и да се направи възможно за държателите на полици да се обръщат не само към застрахователни предприятия, които са установени в страната им, но и към застрахователни предприятия, които имат адрес на управление в Общността и са установени в други държави-членки.

([1]) ОВ C 120, 20.5.2005 г., стр. 1.
([2]) Становище на Европейския парламент от 7 юни 2005 г. (все още непубликувано в *Официален вестник*) и Решение на Съвета от 17 октомври 2005 г.
([3]) ОВ L 228, 16.8.1973 г., стр. 3. Директива, последно изменена с Директива 2005/1/ЕО на Европейския парламент и на Съвета (ОВ L 79, 24.3.2005 г., стр. 9).
([4]) ОВ L 228, 11.8.1992 г., стр. 1. Директива, последно изменена с Директива 2005/1/ЕО.
([5]) ОВ L 345, 19.12.2002 г., стр. 1. Директива, последно изменена с Директива 2005/1/ЕО.

▼B

(3) Установеният с тези директиви режим се прилага за преките застрахователни предприятия по отношение на цялостната им дейност, както дейността по пряко застраховане, така и дейността по активно презастраховане; независимо от това, че презастрахователната дейност, която се извършва от специализирани презастрахователни предприятия, не е предмет нито на този режим, нито на който и да е друг режим, предвиден в правото на Общността.

(4) Презастраховането е основна финансова дейност, тъй като позволява на преките застрахователни предприятия чрез улесняване на по-широкото разпределение на рисковете в световен мащаб да подобряват капацитета си да поемат застрахователната дейност и да предоставят застрахователно покритие, както и да намаляват капиталовите си разходи; освен това презастраховането играе основна роля за финансовата стабилност, тъй като то е съществен елемент при гарантирането на финансовата стабилност и стабилността на пазарите по пряко застраховане, както и на финансовата система като цяло, тъй като включва основните финансови посредници и институционални инвеститори.

(5) Директива 64/225/ЕИО на Съвета от 25 февруари 1964 г. относно премахването на ограниченията върху свободата на установяване и свободата на предоставяне на услуги по отношение на презастраховането и ретроцесията [1] премахна ограниченията върху правото на установяване и свободата на предоставяне на услуги, които са свързани с националността или пребиваването на доставчика на услугата по презастраховане. Тя обаче не премахна ограниченията, които са възникнали поради различията между националните разпоредби по отношение на разумното регулиране на презастраховането. Тази ситуация води до значителни разлики в нивото на надзор върху презастрахователните предприятия в рамките на Общността, които създават бариери пред извършването на презастрахователна дейност, като задължението на презастрахователното предприятие да остави в залог активи, за да покрие дела си в техническите резерви на прякото застрахователно предприятие, както и в спазване от презастрахователните предприятия на различни надзорни правила в различните държави-членки, в които те извършват дейност, или в косвен надзор на различните аспекти на презастрахователното предприятие от компетентните власти на преките застрахователни предприятия.

(6) Планът за действие за финансовите услуги идентифицира презастраховането като сектор, който изисква мерки на равнище Общност с цел усъвършенстване на вътрешния пазар за финансови услуги. В допълнение, основните финансови институции, като Международния валутен фонд и Международната асоциация на застрахователните надзори (IAIS), подчертаха липсата на хармонизирани надзорни правила за презастраховането на равнище Общност като съществен пропуск в регулаторната рамка на финансовите услуги, който следва да бъде запълнен.

(7) Настоящата директива цели създаването на рамка на разумно регулиране на презастрахователната дейност в рамките на Общността. Тя е част от основното законодателство на Общността в областта на застраховането, насочено към създаването на вътрешния пазар в застрахователния сектор.

[1] ОВ 56, 4.4.1964 г., стр. 878.

▼B

(8) Настоящата директива съответства на основната международна дейност, извършвана по отношение на разумните правила за презастраховане, и по-специално IAIS.

(9) Настоящата директива следва подхода на законодателството на Общността, приет по отношение на прякото застраховане, за извършване на хармонизация, която е съществена, необходима и достатъчна да гарантира взаимното признаване на лицензиите и системите за разумен контрол, което позволява предоставянето на един-единствен лиценз, валиден в рамките на Общността, както и прилагането на принципа на надзора от страна от страна на държавата-членка, където се намира главното управление.

(10) В резултат на това предприемането и осъществяването на презастрахователна дейност е предмет на предоставяне на един-единствен официален лиценз, който се издава от компетентните власти на държавата-членка, в която се намира главното управление на презастрахователното предприятие. Този лиценз позволява на дадено предприятие да извършва дейност в рамките на Общността съгласно правото на установяване или свободата на предоставяне на услуги. Държавата-членка, където се намира клонът или където се предоставят услугите, не може да изисква подновен лиценз от презастрахователно предприятие, което желае да извършва презастрахователна дейност на нейната територия и което вече е получило лиценз в държавата-членка, където се намира главното управление. В допълнение, презастрахователно предприятие, което вече е получило лиценз в държавата-членка, в която се намира главното управление, не следва да бъде предмет на допълнителен надзор или проверки, които се отнасят до неговата финансовата стабилност и се извършват от компетентните власти на застрахователно предприятие, което е презастраховано от това презастрахователно предприятие. Освен това на държавите-членки не следва да се разрешава да изискват от презастрахователно предприятие, което е получило лиценз в рамките на Общността, да оставя в залог активи, за да покрие дела си в техническите резерви на цедента. Следва да бъдат определени условията за издаване или отказ на този лиценз. Компетентните власти не следва да издават лиценз или да продължават действието на лиценз на презастрахователно предприятие, което не изпълнява установените в настоящата директива условия.

(11) Настоящата директива следва да се прилага за презастрахователни предприятия, които извършват изключително презастрахователна дейност и не са ангажирани в пряка застрахователна дейност; тя следва да се прилага и за така наречените „каптивни“ презастрахователни предприятия, създадени или притежавани от финансово предприятие, различно от застрахователно или презастрахователно предприятие или група застрахователни или презастрахователни предприятия, за които се прилага Директива 98/78/ЕО на Европейския парламент и на Съвета от 27 октомври 1998 г. за допълнителен надзор върху застрахователни предприятия, които са част от застрахователна група ([1]), или от едно или повече нефинансови предприятия, целта на които е да предоставят презастрахователно покритие изключително за рисковете на предприятията, на които принадлежат. Когато в настоящата директива се посочват презастрахователни предприятия, то в тях следва да се включват каптивните презастрахователни предприятия, освен когато е предвидена

([1]) ОВ L 330, 5.12.1998 г., стр. 1. Директива, последно изменена с Директива 2005/1/ЕО.

▼B

специална разпоредба за каптивните презастрахователни предприятия. Каптивните презастрахователни предприятия не покриват рискове, които произтичат от външна дейност по пряко застраховане или презастраховане от застрахователно или презастрахователно предприятие, което принадлежи към групата. В допълнение застрахователните или презастрахователните предприятия, които принадлежат към финансов конгломерат, не могат да притежават каптивно предприятие.

(12) Настоящата директива не следва обаче да се прилага за застрахователни предприятия, които вече са предмет на Директиви 73/239/ЕИО или 2002/83/ЕО; независимо от това, с цел да се гарантира финансовата стабилност на финансовите предприятия, които извършват и презастрахователна дейност, както и да се вземат изцяло предвид специфичните характеристики на тази дейност по отношение на капиталовите изисквания на тези застрахователни предприятия, разпоредбите относно границата на платежоспособност на презастрахователните предприятия, които се съдържат в настоящата директива, следва да се прилагат за презастрахователната дейност на тези застрахователни предприятия, чийто обем от презастрахователни дейности представлява значителна част от общата им дейност.

(13) Настоящата директива не следва да се прилага за презастрахователно покритие, което се предоставя от държава-членка или се гарантира изцяло от нея поради съществен публичен интерес, в качеството ѝ на презастраховател от последна инстанция, и по-специално когато поради специфична пазарна ситуация не е възможно да се получи адекватно търговско покритие; в тази връзка липсата на „адекватно търговско покритие“ следва да означава главно пазарна неефективност, която се характеризира с очевидна липса на достатъчен обем от застрахователни оферти, въпреки че завишените застрахователни премии не са сами по себе си знак за неадекватността на това търговско покритие. Член 1, параграф 2, буква г) от настоящата директива се прилага и за договореностите между застрахователни предприятия, за които се прилага Директива 73/239/ЕИО или 2002/83/ЕО, сключвани с цел обединяването на финансови претенции, които произлизат от значителни рискове, като тероризъм.

(14) Презастрахователните предприятия следва да ограничават предмета на дейността си до презастраховане и свързаните с него операции. Съгласно това изискване на презастрахователно предприятие може да бъде разрешено да извършва например дейности, като предоставяне на статистически или актюерски консултации, анализ на риска или проучване за неговите клиенти. Също така изискването може да обхваща функцията на холдингово дружество и дейностите, които имат отношение към финансовия сектор по смисъла на член 2, точка 8 от Директива 2002/87/ЕО на Европейския парламент и на Съвета от 16 декември 2002 г. относно допълнителния надзор на кредитните институции, застрахователните предприятия и на инвестиционните посредници, принадлежащи към финансов конгломерат ([1]). Във всеки случай това изискване не позволява извършването на несвързани банкови и финансови дейности.

(15) Настоящата директива следва да изясни правомощията и средствата за извършване на надзор, които са дадени на

([1]) ОВ L 35, 11.2.2003 г., стр. 1. Директива, последно изменена с Директива 2005/1/ЕО.

▼B

компетентните власти. Компетентните власти на държавата-членка, където се намира главното управление на презастрахователно предприятие следва да отговарят за надзора върху финансовата стабилност на презастрахователните предприятия, включително тяхната платежоспособност, създаването на адекватни технически резерви и изравнителни резерви, както и покритието на тези резерви със съответни активи.

(16) Компетентните власти на държавите-членки следва да разполагат с такива средства за надзор, каквито са необходими за гарантиране на надлежното извършване на дейността от презастрахователните предприятия в рамките на Общността по силата на правото на установяване или свободата на предоставяне на услуги. По-специално те следва да могат да прилагат подходящи предпазни мерки или да налагат наказания, които целят предотвратяването на нередности и нарушения на разпоредбите за презастрахователния надзор.

(17) Разпоредбите, които регулират прехвърлянето на портфейли, следва да бъдат в съответствие с разпоредбите за единствения лиценз, предвиден в настоящата директива. Те следва да се прилагат за различните видове прехвърляния на портфейли между презастрахователни предприятия, като прехвърляния на портфейли, които произтичат от сливания между презастрахователни предприятия или други институти на дружественото право, или прехвърляния на портфейли с предстоящи плащания вследствие на преминаването им към други презастрахователни предприятия. В допълнение разпоредбите, които регулират прехвърлянето на портфейли, следва да включват разпоредби, по-специално по отношение на прехвърлянето към друго презастрахователно предприятие на портфейла с договори, сключени по силата на правото на установяване или свободата на предоставяне на услуги.

(18) Следва да се предвиди разпоредба за обмена на информация между компетентните власти и властите или институциите, които на базата на функцията си подпомагат подобряването на стабилността на финансовата система. С оглед да се запази поверителният характер на предоставената информация, списъкът с адресати следва да остане строго ограничен. Поради това, е необходимо да се определят условията, при които се разрешава гореспоменатият обмен на информация; освен това, когато е определено, че информацията може да се оповестява единствено с изричното съгласие на компетентните власти, последните могат, когато е уместно, да дадат съгласието си при изпълнение на строги условия. В тази връзка, както и с цел да се гарантира надлежният надзор върху презастрахователните предприятия от страна на компетентните власти, настоящата директива следва да предвиди правила, които позволяват на държавите-членки да сключват споразумения за обмен на информация с трети страни, при условие че информацията, която се оповестява, е предмет на подходящи гаранции за професионална тайна.

(19) За целите на подобряването на разумния надзор върху презастрахователните предприятия, следва да бъде определено, че даден одитор има задължение да докладва незабавно пред компетентните власти, когато при изпълнение на задълженията си съгласно настоящата директива се запознае с определени факти, които биха могли да имат сериозен ефект върху финансовото състояние или върху административната и счетоводна организация на презастрахователно предприятие. С оглед на тези цели е желателно държавите-членки да предвидят, че това задължение се

▼B

прилага при всички обстоятелства, когато фактите са открити от даден одитор по време на изпълнението на неговите/нейните задачи в предприятие, което се намира в тесни връзки с презастрахователно предприятие. Задължението на одиторите да уведомяват, когато е уместно, компетентните власти за определени факти и решения относно презастрахователно предприятие, които те откриват по време на изпълнението на задачите си в предприятие, което не е презастрахователно, само по себе си не променя естеството на техните задачи в това предприятие, както и начина, по който те трябва да изпълняват тези задачи в това предприятие.

(20) Следва да се предвиди разпоредба за дефиниране прилагането на настоящата директива за съществуващите презастрахователни предприятия, които вече са получили лиценз или имат право да извършват презастрахователна дейност в съответствие с разпоредбите на държавите-членки преди прилагането на настоящата директива.

(21) С оглед да се направи възможно за презастрахователно предприятие да изпълни задълженията си, държавата-членка, където се намира главното управление следва да изисква от презастрахователното предприятие да създаде адекватни технически резерви. Размерът на тези технически резерви следва да бъде определен в съответствие с Директива 91/674/ЕИО на Съвета от 19 декември 1991 г. относно годишните счетоводни отчети и консолидираните счетоводни отчети на застрахователните предприятия [1], както и по отношение на дейностите по презастраховка „живот“ на държавата-членка, където се намира главното управление следва да бъде също така разрешено да установява специални правила в съответствие с Директива 2002/83/ЕО.

(22) От презастрахователно предприятие, извършващо дейност по презастраховане по отношение на застраховки на кредити, чието кредитно презастраховане съставлява не малка част от общата му дейност, следва да се изисква да създаде изравнителен резерв, който не е част от границата на платежоспособност; този резерв следва да се изчислява съобразно един от методите, установени в Директива 73/239/ЕИО и признати за равностойни; в допълнение настоящата директива следва да разрешава на държавата-членка, където се намира главното управление да изисква от презастрахователните предприятия, чийто адрес на управление се намира на нейната територия, да създават изравнителни резерви за класове рискове, различни от презастраховане на кредити, при спазване на правилата, които са установени от тази държава-членка, където се намира главното управление. След въвеждането на Международните стандарти за финансовите отчети (IFRS 4) настоящата директива следва да изясни третирането на изравнителните резерви, създадени в съответствие с настоящата директива. Независимо от това, тъй като надзорът върху презастраховането е необходимо да бъде преразгледан в рамките на проекта „Платежоспособност II“, настоящата директива не предопределя какъвто и да е бъдещ надзор върху презастраховането по проект „Платежоспособност II“.

(23) Дадено презастрахователно предприятие следва да притежава активи за покритие на техническите резерви и изравнителните резерви, които следва да отчитат вида на дейност, която то извършва, и по-специално естеството, размера и продължителността на плащанията по очаквани претенции,

[1] ОВ L 374, 31.12.1991 г., стр. 7. Директива, изменена с Директива 2003/51/ЕО на Европейския парламент и на Съвета (ОВ L 178, 17.7.2003 г., стр. 16).

▼B

по такъв начин, че да гарантира достатъчност, ликвидност, сигурност, качество, доходност и съответствие на инвестициите си; при това предприятието следва да гарантира чрез диверсификация и подходящо разпределение на инвестициите си възможността си да реагира адекватно на променящите се икономически условия, и по-специално развитията на финансовите пазари и пазарите на недвижима собственост или на катастрофални събития с щети.

(24) Освен техническите резерви презастрахователните предприятия е необходимо да притежават допълнителен резерв, познат като „граница на платежоспособност“, покрит с активи, свободни от задължения или, със съгласието на компетентната власт, с други скрити активи, който да действа като буфер срещу негативни колебания в дейността. Това изискване е важен елемент от благоразумния надзор. Преди ревизията на съществуващия режим за границата на платежоспособност, която Комисията понастоящем извършва в рамките на така наречения проект „Платежоспособност II“, и с цел да се определи необходимата граница на платежоспособност на презастрахователните предприятия, следва да се прилагат правилата, които са предвидени в съществуващото законодателство в областта на прякото застраховане.

(25) В светлината на аналогиите между презастраховането по живот, което покрива риска „смърт“, и общото презастраховане, по-специално покритието на застрахователни рискове и времетраенето на договорите за презастраховка „живот“, изискуемата граница на платежоспособност за презастраховането по живот следва да бъде определена в съответствие с разпоредбите, установени в настоящата директива относно изчисляването на изискуемата граница на платежоспособност за общото презастраховане; на държавата-членка, където се намира главното управление следва, обаче, да бъде разрешено да прилага правилата, които са предвидени в Директива 2002/83/ЕО за установяването на изискваната граница на платежоспособност по отношение на дейностите по презастраховка „живот“, които са свързани с инвестиционни фондове или договори за участие в печалбата.

(26) С оглед да бъдат взети предвид особеният характер на някои типове презастрахователни договори или специфичните групи дейности, следва да се предвиди разпоредба за коригиране изчисляването на изискуемата граница на платежоспособност; тези корекции следва да бъдат направени от Комисията след консултации с Европейския комитет по застрахователно и професионално пенсионно осигуряване, създаден с Решение 2004/9/ЕО на Комисията ([1]), при упражняването на неговите изпълнителни правомощия съгласно Договора.

(27) Тези мерки следва да бъдат приети при използване на регулаторната процедура, предвидена в член 5 от Решение 1999/468/ЕО на Съвета от 28 юни 1999 г. за установяване на процедурите за упражняване на изпълнителните правомощия, предоставени на Комисията ([2]).

(28) Списъкът с елементите на действителната граница на платежоспособност, установен в настоящата директива, следва да бъде списъкът, предвиден в Директиви 73/239/ЕИО и 2002/83/ЕО.

([1]) ОВ L 3, 7.1.2004 г., стр. 34.
([2]) ОВ L 184, 17.7.1999 г., стр. 23.

▼B

(29) Презастрахователните предприятия следва също така да притежават гаранционен капитал, за да удостоверят, че притежават адекватни ресурси към момента на създаването им, както и че в хода на дейността им границата на платежоспособност във всеки случай осигурява минимална сигурност; независимо от това, за да се вземат предвид особеностите на каптивните презастрахователни предприятия, следва да се предвиди разпоредба, която да разрешава на държавата-членка, където се намира главното управление да фиксира изисквания за каптивните презастрахователни предприятия минимален гаранционен капитал в по-нисък размер.

(30) Дадени разпоредби на настоящата директива дефинират минимални стандарти. Държавата-членка, където се намира главното управление следва да може да определя по-строги правила за презастрахователните предприятия, които са получили лиценз, издаден от нейните компетентни власти, и по-специално по отношение на изискванията за границата на платежоспособност.

(31) Настоящата директива следва да се прилага за презастрахователна дейност с ограничено поемане на риск; поради това за целите на настоящата директива е необходимо да се дефинира понятието „презастраховане с ограничено поемане на риск“; поради специфичния характер на този вид презастрахователна дейност на държавата-членка, където се намира главното управление следва да бъде дадена възможност да установява специфични разпоредби за извършването на презастрахователна дейност с ограничено поемане на риск. В определени аспекти тези разпоредби биха могли да се различават от общия режим, установен в настоящата директива.

(32) Настоящата директива следва да предвиди правила за носителите със специална цел, които поемат риска от застрахователните и презастрахователните предприятия. Особеният характер на тези носители със специална цел, които не са застрахователни или презастрахователни предприятия, изисква установяването на специфични разпоредби в държавите-членки. В допълнение настоящата директива следва да предвиди, че държавата-членка, където се намира главното управление следва да определи по-подробни правила за условията, при които предстоящите плащания от носител със специална цел могат да бъдат използвани като активи за покритие на техническите резерви на застрахователно или презастрахователно предприятие. Също така, настоящата директива следва да предвиди, че сумите, които подлежат на възстановяване от носител със специална цел, могат да бъдат третирани като приспаднати по силата на договори за презастраховане или ретроцесия, в рамките на установените в настоящата директива граници и по искане от страна на застрахователно или презастрахователно предприятие, отправено пред компетентната власт, както и със съгласието на тази власт.

(33) Необходимо е да бъдат предвидени мерки в случаите, в които финансовото състояние на презастрахователното предприятие стане такова, че трудно може да изпълнява застрахователните си задължения. Също така в определени ситуации е необходимо компетентните власти да имат правомощия за намеса на достатъчно ранен етап, като при упражняването на тези правомощия те следва да информират презастрахователните предприятия за причините, с които се мотивира

▼B

това надзорно действие, в съответствие с принципите за благоразумно управление и надлежна процедура. За времето, в което съществува такава ситуация, компетентните власти следва да се въздържат от издаването на сертификати, с които удостоверяват, че презастрахователното предприятие има достатъчна граница на платежоспособност.

(34) Необходимо е да се предвиди разпоредба за сътрудничество между компетентните власти на държавите-членки, за да се гарантира, че презастрахователно предприятие, което извършва дейността си по силата на правото на установяване и свободата на предоставяне на услуги, изпълнява приложимите за него разпоредби в приемащата държава-членка.

(35) Следва да се предвиди разпоредба за правото на съдебно обжалване в случай на отказ или отнемане на лиценз.

(36) Е важно да се предвиди, че презастрахователните предприятия, чието главно управление се намира извън Общността и които извършват презастрахователна дейност в рамките на Общността, не следва да бъдат предмет на разпоредби, имащи за резултат по-благоприятно третиране спрямо това, предвидено за презастрахователните предприятия с главно управление в държава-членка.

(37) За да се вземат предвид международните аспекти на презастраховането, следва да се предвиди разпоредба, която да позволява сключването на международни споразумения с трети страни, целящи дефинирането на средствата за надзор на презастрахователни предприятия, които извършват дейност на територията на всяка договаряща се страна.

(38) Следва да се предвиди разпоредба за гъвкава процедура, която да направи възможно, еквивалентността с трети страни по отношение на правото на надзор да се оценява на нивото на Общността, за да се подобри либерализацията на презастрахователните услуги в тези трети страни чрез установяване или трансгранично предоставяне на услуги. За тази цел настоящата директива следва да предвиди процедури за преговори с трети страни.

(39) Комисията следва да има правомощия да приема мерки за прилагане на настоящата директива, при условие че тези мерки не модифицират основните ѝ елементи. Тези мерки следва да позволяват на Общността да взема предвид бъдещи развития в презастраховането. Мерките, необходими за прилагането на настоящата директива, следва да бъдат приети в съответствие с Решение 1999/468/ЕО.

(40) Съществуващата правна рамка на Общността за застраховането следва да бъде адаптирана, за да бъде отчетен новият надзорен режим за презастрахователните предприятия, установен в настоящата директива, както и за да се гарантира последователна правна рамка за целия застрахователен сектор. По-специално съществуващите разпоредби, които разрешават „косвен надзор“ на презастрахователни предприятия от страна на органите, които са компетентни за надзора на предприятия, извършващи пряка застрахователна дейност, следва да бъдат адаптирани. В допълнение е необходимо да бъдат отменени съществуващите разпоредби, които позволяват на държавите-членки да изискват даването в залог на активи за покритие на техническите резерви на застрахователно предприятие, независимо от формата на това изискване, когато застрахователят е презастрахован от презастрахователно предприятие с лиценз съгласно настоящата директива или от застрахователно предприятие. Накрая следва да се предвиди разпоредба за

▼B

границата на платежоспособност, изисквана за застрахователните предприятия, които извършват презастрахователна дейност, в случаите, в които тази дейност съставлява значителна част от цялостната им дейност, границата на платежоспособност да бъде предмет на правилата за платежоспособност, предвидени в настоящата директива за презастрахователните предприятия. Поради това Директиви 73/239/ЕИО, 92/49/ЕИО и 2002/83/ЕО следва съответно да бъдат подходящо изменени.

(41) Директива 98/78/ЕО следва да бъде изменена, за да се гарантира, че презастрахователните предприятия, които принадлежат към застрахователна или презастрахователна група, са предмет на надзор по същия начин както застрахователните предприятия, които понастоящем принадлежат към застрахователна група.

(42) В съответствие с параграф 34 от Междуинституционалното споразумение за по-добро правно регулиране ([1]) Съветът следва да насърчава държавите-членки да изготвят и публикуват, за техни цели и за целите на Общността, таблици, които показват, доколкото е възможно, съответствието между настоящата директива и мерките за транспонирането ѝ.

(43) Тъй като целта на настоящата директива, а именно установяването на правна рамка за започване и извършване на презастрахователна дейност, не може да бъде постигната в достатъчна степен от държавите-членки и поради това може да бъде постигната в по-голяма степен, поради обхвата и въздействието на мярката, на равнище Общност, Общността може да приема мерки в съответствие с принципа на субсидиарност, установен в член 5 от Договора. В съответствие с принципа на пропорционалност, установен в същия член, настоящата директива не излиза извън необходимото за постигането на тази цел.

(44) Тъй като настоящата директива дефинира минимални стандарти, държавите-членки могат да определят по-строги правила,

ПРИЕХА НАСТОЯЩАТА ДИРЕКТИВА:

ДЯЛ I

ОБХВАТ И ДЕФИНИЦИИ

Член 1

Обхват

1. Настоящата директива установява правила за започване и извършване на самостоятелна презастрахователна дейност от презастрахователни предприятия, които извършват само презастрахователна дейност и които са установени в държава-членка или желаят да бъдат установени в нея.

2. Настоящата директива не се прилага за следното:

а) застрахователни предприятия, за които се прилагат Директиви 73/239/ЕИО или 2002/83/ЕО;

б) дейности и организации, посочени в членове 2 и 3 от Директива 73/239/ЕИО;

([1]) ОВ C 321, 31.12.2003 г., стр. 1.

▼B

в) дейности и организации, посочени в член 3 от Директива 2002/83/ЕО;

г) презастрахователна дейност, която се извършва или изцяло се гарантира от правителството на държава-членка, когато последната действа, по причини на съществен публичен интерес, в качеството на презастраховател от последна инстанция, включително при обстоятелства, когато тази роля е необходима поради ситуация на пазара, в която не е възможно да се получи адекватно търговско покритие.

Член 2

Дефиниции

1. За целите на настоящата директива се прилагат следните дефиниции:

а) „презастраховане“ означава дейност, която се състои в поемането на рискове, цедирани от застрахователно предприятие или от друго презастрахователно предприятие. В случая на асоциацията на подписвачите, позната като Lloyd's, презастраховането означава също така дейност, която се състои в поемането на рискове, цедирани от който и да е член на Lloyd's, от застрахователно или презастрахователно предприятие, различно от асоциацията на подписвачите, позната като Lloyd's;

б) „каптивно презастрахователно предприятие“ означава презастрахователно предприятие, собственост на финансово предприятие, различно от застрахователно или презастрахователно предприятие, или на група от застрахователни или презастрахователни предприятия, за които се прилага Директива 98/78/ЕО, или на нефинансово предприятие, целта на което е да предостави презастрахователно покритие изключително за рисковете на предприятието или предприятията, на които принадлежи, или на предприятието или предприятията на групата, на която свързаното презастрахователно предприятие е член;

в) „презастрахователно предприятие“ означава предприятие, което е получило официален лиценз в съответствие с член 3;

г) „клон“ означава представителство или подразделение на презастрахователно предприятие;

д) „установяване“ означава главно управление или клон на презастрахователно предприятие, като се вземе предвид буква г);

е) „държава-членка по произход“ означава държавата-членка, където се намира главното управление на презастрахователно предприятие;

ж) „държава-членка на клона“ означава държавата-членка, където се намира клонът на презастрахователно предприятие;

з) „приемаща държава-членка“ означава държавата-членка, в която презастрахователно предприятие има клон или предоставя услуги;

и) „контрол“ означава връзката между предприятие майка и дъщерно дружество съгласно дефиницията в член 1 от Директива 83/349/ЕИО ([1]), или подобна връзка между което и да е физическо или юридическо лице и предприятие;

([1]) Седма директива 83/349/ЕИО на Съвета от 13 юни 1983 г., съставена по реда на член 54, параграф 3, буква ж) от Договора относно консолидираните счетоводни отчети (ОВ L 193, 18.7.1983 г., стр. 1). Директива, последно изменена с Директива 2003/51/ЕО.

▼B

й) „квалифицирано участие“ означава пряко или косвено участие в предприятие, което надхвърля 10 % от капитала или от правото на глас или което прави възможно да се упражнява значително влияние върху ръководството на предприятието, в което е участието;

к) „предприятие майка“ означава предприятие майка съгласно дефиницията в членове 1 и 2 от Директива 83/349/ЕИО;

л) „дъщерно дружество“ означава дъщерно дружество съгласно дефиницията в членове 1 и 2 от Директива 83/349/ЕИО;

м) „компетентни власти“ означава националните органи, които имат правомощия по силата на законов или подзаконов акт да извършват надзор на презастрахователни предприятия;

н) „тесни връзки“ означава ситуация, при която две или повече физически или юридически лица са свързани чрез:

i) участие, което означава притежаването, пряко или посредством контрол, на над 20 % от правото на глас или капитала на предприятие, или

ii) контрол, за всички случаи, които са посочени в член 1, параграфи 1 и 2 от Директива 83/349/ЕИО, или подобна връзка между което и да е физическо или юридическо лице и предприятие;

о) „финансово предприятие“ означава едно от следните предприятия:

i) кредитна институция, финансова институция или дружество, което извършва спомагателни банкови услуги по смисъла на член 1, параграфи 5 и 23 от Директива 2000/12/ЕО ([1]),

ii) застрахователно предприятие, презастрахователно предприятие или застрахователно холдингово дружество по смисъла на член 1, буква и) от Директива 98/78/ЕО,

iii) инвестиционен посредник или финансова институция по смисъла на член 4, параграф 1, точка 1 от Директива 2004/39/ЕО ([2]),

iv) финансов холдинг със смесена дейност по смисъла на член 2, параграф 15 от Директива 2002/87/ЕО;

п) „носител със специална цел“ означава всяко предприятие, правоспособно или неправоспособно, различно от съществуващо застрахователно или презастрахователно предприятие, което поема рискове от застрахователни или презастрахователни предприятия и което напълно гарантира претенциите чрез емисия на дълг или друг финансиращ механизъм, при което правата за изплащане на дълга, които имат кредиторите или другият финансиращ механизъм, са подчинени на презастрахователните задължения на този носител;

р) „презастраховане с ограничено поемане на риск“ означава презастраховане, при което определената максимално възможна загуба, изразена като поетия максимален икономически риск, който възниква както поради поемането на значителен застрахователен риск, така и поради поемането на времеви риск, надхвърля размера на премията за целия срок на договора с ограничена, но значителна сума, при което поне един от следните признаци трябва да е допълнително налице:

([1]) Директива 2000/12/ЕО на Европейския парламент и на Съвета от 20 март 2000 г. относно предприемането и осъществяването на дейност като кредитна институция (ОВ L 126, 26.5.2000 г., стр. 1). Директива, последно изменена с Директива 2005/1/ЕО.

([2]) Директива 2004/39/ЕО на Европейския парламент и на Съвета от 21 април 2004 г. за пазарите на финансови инструменти (ОВ L 145, 30.4.2004 г., стр. 1).

▼B

i) изрично и материално съобразяване на стойността на парите във времето,

ii) договорни разпоредби, които изравняват икономическите резултати между страните за целия срок на договора, за постигане на предвиденото прехвърляне на риска.

2. За целите на параграф 1, буква а) от настоящия член осигуряването на покритие от презастрахователно предприятие за институция на професионалното пенсионно осигуряване, попадаща в обхвата на Директива 2003/41/ЕО ([1]), когато правото на държавата-членка по произход на тази институция допуска това, се счита и за дейност в обхвата на настоящата директива.

За целите на параграф 1, буква г) всяко постоянно присъствие на презастрахователно предприятие на територията на държава-членка се третира по същия начин както представителство или клон, дори и ако това присъствие не е под формата на клон или представителство, а се състои единствено в наличието на офис, управляван от собствения персонал на предприятието или от лице, което е независимо, но има постоянно правомощие да действа от името на предприятието, както в случая на представителство.

▼M1

За целите на параграф 1, буква й), по смисъла на член 12 и членове от 19 до 23 и на другите нива на участие, посочени в членове от 19 до 23, се отчитат правата на глас, посочени в членове 9 и 10 от Директива 2004/109/ЕО ([2]), както и условията за тяхното сумиране, предвидени в член 12, параграфи 4 и 5 от посочената директива.

Държавите-членки не вземат предвид правата на глас или акциите, които инвестиционните посредници или кредитните институции могат да притежават в резултат от поемане на емисията на финансови инструменти и/или пласиране на финансови инструменти на базата на твърд ангажимент, предвидени съгласно раздел А, точка 6 от приложение I към Директива 2004/39/ЕО, при условие че тези права не се упражняват или използват по друг начин за намеса в управлението на емитента и доколкото те се прехвърлят в срок една година след придобиването.

▼B

За целите на параграф 1, буква л) всяко дъщерно дружество на дъщерно дружество се счита и за дъщерно на крайното предприятие майка на тези предприятия.

За целите на параграф 1, буква н):

— всяко дъщерно дружество на дъщерно дружество се счита за дъщерно на предприятието майка, което е най-главното от тези предприятия;

— ситуация, при която едно или повече физически или юридически лица са трайно свързани с едно и също лице посредством контрол, също се счита за наличие на тясна връзка между тези лица.

3. Когато в настоящата директива се препраща към еврото, обменната стойност в национална валута, която следва да бъде приета, е тази от последния ден на предходния месец на месец октомври, за който са налични обменни стойности за еуро във всички валути на Общността, считано от 31 декември на всяка година.

([1]) Директива 2003/41/ЕО на Европейския парламент и на Съвета от 3 юни 2003 г. за дейността и надзора на институциите за професионално пенсионно осигуряване (ОВ L 235, 23.9.2003 г., стр. 10).

([2]) Директива 2004/109/ЕО на Европейския парламент и на Съвета от 15 декември 2004 г. за хармонизиране на изискванията за прозрачност по отношение на информацията за издателите, чиито ценни книжа са допуснати за търгуване на регулиран пазар (ОВ L 390, 31.12.2004 г., стр. 38).

▼B

ДЯЛ II

ЗАПОЧВАНЕ НА ПРЕЗАСТРАХОВАТЕЛНА ДЕЙНОСТ И ИЗДАВАНЕ НА ЛИЦЕНЗ НА ПРЕЗАСТРАХОВАТЕЛНО ПРЕДПРИЯТИЕ

Член 3

Принцип на издаване на лиценз

За започване на презастрахователна дейност се изисква предварителен официален лиценз.

Искането за този лиценз се подава до компетентните власти на държавата-членка, където се намира главното управление от:

а) всяко предприятие, което установи своето главно управление на територията на тази държава;

б) всяко презастрахователно предприятие, което след като е получило лиценз разшири дейността си с презастрахователни дейности, различни от тези, за които вече е получило лиценз.

Член 4

Обхват на лиценза

1. Предвиденият в член 3 лиценз е валиден в рамките на Общността. Той позволява на презастрахователното предприятие да извършва дейност по силата на правото на установяване или свободата на предоставяне на услуги.

2. Лицензът се издава за дейности по общо презастраховане, за дейност по презастраховане по живот или всички видове презастраховане, съгласно искането на заявителя.

Той се разглежда в светлината на програмата за дейността, която следва да се представи съгласно член 6, буква б) и член 11, както и изпълнението на условията, установени за издаването на лиценз от държавата-членка, до която се подава искането.

Член 5

Форма на презастрахователното предприятие

1. Държавата-членка, където се намира главното управление изисква от всяко презастрахователно предприятие, за което се иска лиценз, да приеме една от формите, изложени в прило жение I.

Презастрахователното предприятие може да приеме и формата на Европейско дружество (SE), дефинирано в Регламент (ЕО) № 2157/2001 ([1]).

2. Когато е уместно, държавите-членки могат да създават предприятия в каквато и да е форма на публичното право, ако такива органи имат за предмет извършването на презастрахователна дейност при условия, еквивалентни на тези, при които функционират частните предприятия.

([1]) Регламент (ЕО) № 2157/2001 на Съвета от 8 октомври 2001 г. относно статута на Европейското дружество (SE) (ОВ L 294, 10.11.2001 г., стр. 1). Регламент, изменен с Регламент (ЕО) № 885/2004 (ОВ L 168, 1.5.2004 г., стр. 1).

▼B

Член 6

Условия

Държавата-членка по произход изисква от всяко презастрахователно предприятие, за което се иска лиценз:

а) да ограничи предмета си на дейност до презастраховане и свързаните с него дейности; това изискване може да включва функционирането като холдингово дружество и дейностите, свързани с финансовия сектор по смисъла на член 2, точка 8 от Директива 2002/87/ЕО;

б) да предостави програма за дейността си в съответствие с член 11;

в) да притежава минимален гаранционен капитал, предвиден в член 40, параграф 2;

г) да бъде управлявано ефективно от лица с добра репутация, както и с необходимите професионални качества или опит.

Член 7

Тесни връзки

1. Когато са налице тесни връзки между презастрахователно предприятие и други физически или юридически лица, компетентните власти издават лиценз само ако тези връзки не възпрепятстват ефективното упражняване на техните надзорни функции.

2. Компетентните власти отказват лиценз, ако законовите, подзаконовите или административните разпоредби на трета страна, които регулират едно или повече физически или юридически лица, с които презастрахователното предприятие има тесни връзки, или затрудненията при тяхното прилагане възпрепятстват ефективното упражняване на надзорните функции на тези органи.

3. Компетентните власти изискват от презастрахователните предприятия да им предоставят необходимата информация за постоянното наблюдаване на изпълнението на условията по параграф 1.

Член 8

Главното управление на презастрахователното предприятие

Държавите-членки изискват от презастрахователните предприятия, където се намират техните главни управления да се намират в държавата-членка по вписването им.

Член 9

Договорни условия и размери на премиите

1. Настоящата директива не възпрепятства държавите-членки да прилагат или въвеждат законови, подзаконови или административни разпоредби, съгласно които се изисква одобрение на учредителния устав и предаването на всички необходими документи за надлежното упражняване на надзора.

▼B

2. Независимо от това държавите-членки не могат да приемат разпоредби, съгласно които се изисква предварително одобрение или системно нотифициране за общи и специални условия по застрахователните полици, размери на премиите и бланки, както и за други печатни документи, които презастрахователно предприятие възнамерява да използва в дейността си с предприятия цеденти и ретроцеденти.

Член 10

Икономически изисквания на пазара

Държавите-членки не могат да изискват искането за лиценз да се разглежда в светлината на икономическите изисквания на пазара.

Член 11

Програма за дейността

1. Програмата за дейността, посочена в член 6, буква б), включва подробности или доказателства за:

а) естеството на рисковете, които презастрахователното предприятие предвижда да покрива;

б) видовете презастрахователни договори, които презастрахователното предприятие предвижда да сключва с цедиращи предприятия;

в) водещите принципи за ретроцедирането;

г) съставните части на минималния гаранционен капитал;

д) оценка на разходите за създаване на административните структури и организацията за подсигуряване на дейността, както и финансовите ресурси, предназначени за покриване на тези разходи.

2. В допълнение към изискванията в параграф 1 програмата за дейността за първите три финансови години съдържа:

а) прогнозно оценка на разходите за управление, различни от разходите за съоръжения, и по-специално текущите общи разходи и комисиони;

б) прогнозно оценка на премиите или вноските и претенциите;

в) прогноза за баланса;

г) прогнозно оценка на финансовите ресурси, предназначени да покрият застрахователните задължения и границата на платежоспособност.

Член 12

Акционери и членове с квалифицирано участие

Компетентните власти на държавата-членка, където се намира главното управление не издават лиценз на презастрахователно предприятие за започване на презастрахователна дейност, без да са били информирани за идентичността на преките или косвени акционери или членове с квалифицирано участие в това предприятие, независимо от това дали са физически или юридически лица, както и за размера на тези участия.

Тези власти отказват лиценз, ако съобразявайки се с потребността от гарантиране на стабилно и благоразумно управление на презастрахователно предприятие, не са удовлетворени от качествата на акционерите или членовете.

▼B

Член 13

Отказ на лиценз

Всяко решение за отказ на лиценз се придружава от прецизни аргументи и се съобщава на въпросното предприятие.

В случай на отказ всяка държава-членка предвижда разпоредба за правото на съдебно обжалване съгласно член 53.

Такава разпоредба се предвижда и по отношение на случаите, в които компетентните власти не са се произнесли по искане за лиценз в рамките на период от шест месеца от датата на неговото получаване.

Член 14

Предварителни консултации с компетентните власти на други държави-членки

1. С компетентните власти на съответните държави-членки се провеждат консултации преди издаването на лиценз на презастрахователно предприятие, което е:

а) дъщерно дружество на застрахователно или презастрахователно предприятие с лиценз в друга държава-членка; или

б) дъщерно дружество на предприятието-майка на застрахователно или презастрахователно предприятие с лиценз в друга държава-членка; или

в) контролирано от същото лице, независимо от това дали е физическо или юридическо лице, което контролира застрахователно или презастрахователно предприятие с лиценз в друга държава-членка.

2. С компетентната власт на съответната държава-членка, която отговаря за надзора на кредитни институции или инвестиционни посредници, се провеждат консултации преди издаването на лиценз на презастрахователно предприятие, което е:

а) дъщерно дружество на кредитна институция или инвестиционен посредник с лиценз в Общността; или

б) дъщерно дружество на предприятието майка на кредитна институция или инвестиционен посредник с лиценз в Общността; или

в) контролирано от същото лице, независимо от това дали е физическо или юридическо лице, което контролира кредитна институция или инвестиционен посредник с лиценз в Общността.

3. Съответните компетентни власти, посочени в параграфи 1 и 2, провеждат консултации помежду си, по-специално при оценката на годността на акционерите, както и на репутацията и опита на директорите, които участват в управлението на друго предприятие от същата група. Те се информират взаимно за всякакви обстоятелства относно годността на акционерите, както и репутацията и опита на директорите, които са релевантни за другите съответни компетентни власти по отношение на издаването на лиценз и текущата оценка за изпълнението на условията за извършване на дейността.

▼B

ДЯЛ III

УСЛОВИЯ, КОИТО РЕГУЛИРАТ ПРЕЗАСТРАХОВАТЕЛНАТА ДЕЙНОСТ

ГЛАВА 1

Принципи и методи на финансов надзор

Раздел 1

Компетентни власти и общи правила

Член 15

Компетентни власти и предмет на надзора

1. Финансовият надзор на презастрахователно предприятие, включително този на дейността, която то извършва чрез клонове или по силата на свободата на предоставяне на услуги, е изцяло от отговорност на държавата-членка произход.

Ако компетентните власти на приемащата държава-членка имат основания да считат, че дейността на презастрахователното предприятие може да накърни неговата финансова стабилност, те информират компетентните власти на държавата-членка, където се намира главното управление на презастрахователното предприятие. Последните определят дали презастрахователното предприятие изпълнява правилата за надзора, установени в настоящата директива.

2. Финансовият надзор съгласно параграф 1 включва проверка по отношение на цялостната дейност на презастрахователното предприятие, за състоянието на платежоспособността му, за създаването на технически резерви и на активите за тяхното покритие, в съответствие с установените правила или практиките, прилагани от държавата-членка по произход по силата на разпоредбите, приети на равнище Общност.

3. Държавата-членка по произход на презастрахователното предприятие не възразява срещу договор за ретроцесия, сключен от презастрахователното предприятие с презастрахователно предприятие, което е получило лиценз в съответствие с настоящата директива, или със застрахователно предприятие, което е получило лиценз в съответствие с Директиви 73/239/ЕИО или 2002/83/ЕО, по причини, пряко свързани с финансовата стабилност на това презастрахователно или застрахователно предприятие.

4. Компетентните власти на държавата-членка по произход изискват от всяко презастрахователно предприятие да разполага с надеждни административни и счетоводни процедури, както и с адекватни механизми за вътрешен контрол.

Член 16

Надзор на клонове, установени в друга държава-членка

Ако дадено презастрахователно предприятие с лиценз в друга държава-членка извършва дейност чрез клон, държавата-членка, в която се намира клонът, предвижда възможност за компетентните власти на държавата-членка по произход да извършват, след като първо са информирали компетентните власти на държавата-членка, в която се намира клонът, самостоятелно или чрез посредничеството на лица, които назначават за тази цел, проверка на място на информацията, необходима за финансовия надзор върху предприятието. Органите на държавата-членка, в която се намира клонът, могат да участват в тази проверка.

▼B

Член 17

Счетоводна, надзорна и статистическа информация: надзорни правомощия

1. Държавите-членки изискват от всяко презастрахователно предприятие, където се намира главното управление се намира на тяхната територия, да представя годишен отчет, който съдържа данни за всички видове дейности, неговото финансово състояние и платежоспособност.

2. Държавите-членки изискват от презастрахователните предприятия, където се намира главното управление на тяхната територия да представят периодично справките заедно със статистически документи за целите на надзора. Компетентните власти си предоставят взаимно всички необходими документи и информация за целите на надзора.

3. Всяка държава-членка предприема необходимите стъпки, за да гарантира, че компетентните власти имат нужните правомощия и средства за извършване на надзора върху дейността на презастрахователните предприятия, където се намира главното управление на техните територии, включително дейността, която се извършва извън тези територии.

4. По-специално, на компетентните власти се разрешава да:

а) извършват подробни проучвания относно състоянието на презастрахователно предприятие и на цялата му дейност, *inter alia*, чрез набавянето на информация или поискване предоставянето на документи относно неговата презастрахователна дейност и ретроцесия, както и чрез провеждането на разследвания на място, в помещенията на презастрахователното предприятие;

б) вземат всички мерки по отношение на дадено презастрахователно предприятие, неговите директори, ръководители или лицата, които го контролират, каквито са подходящи и необходими, за да се гарантира, че дейността на презастрахователното предприятие продължава да е в съответствие със законовите, подзаконовите и административните разпоредби, които презастрахователното предприятие трябва да изпълнява във всяка държава-членка;

в) осигуряват прилагането на тези мерки, ако е необходимо, чрез принуда, или по съдебен път, когато е уместно.

Също така държавите-членки могат да предвидят възможност за компетентните власти да получават информация относно договорите, които се намират при посредници.

Член 18

Прехвърляне на портфейл

Съгласно условията, определени в националното законодателство, всяка държава-членка по произход разрешава на презастрахователни предприятия на нейната територия прехвърляне на целия или част от техния портфейл от договори, включително тези договори, които са сключени по силата на правото на установяване или свободата на предоставяне на услуги, към приобретател, установен в рамките на Общността, ако компетентните власти на държавата-членка по произход на приобретателя удостоверят, след като се вземе предвид прехвърлянето, че последният притежава необходимата граница на платежоспособност, посочена в глава 3.

▼B

Раздел 2

Квалифицирани участия

▼M1

Член 19

Придобивания

1. Държавите-членки изискват от всяко физическо или юридическо лице, или такива лица, действащи съгласувано (наричани по-долу „предложил приобретател“), които са взели решение или да придобият, пряко или непряко, квалифицирано участие в презастрахователно предприятие или пряко или непряко да увеличат такова квалифицирано участие, в резултат на което делът на правата на глас или на притежавания капитал би достигнал или надвишил 20, 30 или 50 %, или презастрахователното предприятие би станало тяхно дъщерно дружество, наричано по-долу „предложено придобиване“, първо да нотифицират писмено компетентните органи на презастрахователното предприятие, в което те се стремят да придобият квалифицирано участие или да увеличат такова квалифицирано участие, относно размера на предвиденото участие и относно съответната информация съгласно член 19а, параграф 4. Държавите-членки не са длъжни да прилагат прага от 30 % в случаите, в които съгласно член 9, параграф 3, буква а) от Директива 2004/109/ЕО прилагат праг от една трета.

2. Компетентните органи изпращат, своевременно и във всички случаи в рамките на два работни дни след получаване на нотификацията, както и след евентуално последващо получаване на документите, посочени в параграф 3, писмено потвърждение за получаването до предложилия приобретател.

Компетентните органи разполагат с максимален срок шестдесет работни дни от датата на писменото потвърждение за получаване на нотификацията и на всички документи, които държавата-членка изисква да се прилагат към нотификацията въз основа на списъка по член 19а, параграф 4, наричан по-долу „срок за извършване на оценка“, за да извършат оценката, предвидена в член 19а, параграф 1, наричана по-долу „оценка“.

Компетентните органи информират предложилия приобретател за датата, на която изтича срокът за извършване на оценка, при потвърждаване на получаването на нотификацията.

3. Компетентните органи могат по време на срока за извършване на оценка, ако е необходимо, но не по-късно от петдесетия работен ден от срока за извършване на оценка, да отправят искане за допълнителна информация, която е необходима за приключване на оценката. Това искане се отправя в писмена форма и уточнява необходимата допълнителна информация.

За периода между датата на изискване на информация от страна на компетентните органи и датата на получаване на отговор от предложилия приобретател срокът за извършване на оценка се прекъсва. Това прекъсване не може да надвишава двадесет работни дни. Всяко допълнително искане от страна на компетентните органи за допълване или изясняване на информацията се отправя по преценка на компетентните органи, но то не може да води до прекъсване на срока за извършване на оценка.

4. Компетентните органи могат да удължат прекъсването, посочено в параграф 3, втора алинея, най-много до тридесет работни дни, ако предложилият приобретател:

▼M1

а) се намира или е регулиран извън Общността; или

б) е физическо или юридическо лице, което не подлежи на надзор съгласно настоящата директива или директиви 85/611/ЕИО ([1]), 92/49/ЕИО, 2002/83/ЕО, 2004/39/ЕО или 2006/48/ЕО ([2]).

5. Ако след извършване на оценката компетентните органи решат да се противопоставят на предложението за придобиване, те информират предложилия приобретател в писмена форма, като представят мотивите за това решение, в рамките на два работни дни, като не излизат извън рамките на срока за извършване на оценка. При спазване на разпоредбите на националното право, по искане на предложилия приобретател може да бъде публично оповестено подходящо изложение на мотивите за решението. Това не възпрепятства държавите-членки да разрешат на компетентните органи да извършат подобно публично оповестяване, без това да е поискано от предложилия приобретател.

6. Ако компетентните органи не се противопоставят в писмена форма на предложението за придобиване в рамките на срока за извършване на оценката, то се смята за одобрено.

7. Компетентните органи могат да определят максимален срок за сключване на предложеното придобиване и по целесъобразност да удължат този срок.

8. Държавите-членки не могат да налагат изисквания, по-строги от определените в настоящата директива, за нотификация и одобрение от компетентните органи на преки или непреки придобивания на права на глас или на капитал.

Член 19а

Оценка

1. При оценяване на нотификацията, предвидена в член 19, параграф 1, и на информацията, посочена в член 19, параграф 3, компетентните органи, с оглед гарантиране на стабилно и благоразумно управление на презастрахователното предприятие, в което се предлага придобиване, и като отчитат възможното въздействие на предложилия приобретател върху презастрахователното предприятие, преценяват доколко предложилият приобретател е подходящ, както и финансовата стабилност на предложеното придобиване, съгласно всеки един от следните критерии:

а) репутацията на предложилия приобретател;

б) репутацията и опита на всяко лице, което ще ръководи дейността на презастрахователното предприятие в резултат на осъществяване на предложеното придобиване;

в) финансовата стабилност на предложилия приобретател, по-специално във връзка с вида дейност, която се провежда или предвижда в презастрахователното предприятие, в което се предлага придобиване;

([1]) Директива 85/611/ЕИО на Съвета от 20 декември 1985 г. за координиране на законовите, подзаконовите и административните разпоредби относно предприятията за колективно инвестиране в прехвърлими ценни книжа (ПКИПЦК) (ОВ L 375, 31.12.1985 г., стр. 3). Директива, последно изменена с Директива 2005/1/ЕО на Европейския парламент и на Съвета (ОВ L 79, 24.3.2005 г., стр. 9).

([2]) Директива 2006/48/ЕО на Европейския парламент и на Съвета от 14 юни 2006 г. относно предприемането и осъществяването на дейност от кредитните институции (преработена) (ОВ L 177, 30.6.2006 г., стр. 1). Директива, последно изменена с Директива 2007/44/ЕО (ОВ L 247, 21.9.2007 г., стр. 1)

▼M1

г) дали презастрахователното предприятие ще бъде в състояние да спазва и да продължава да спазва пруденциалните изисквания, които се основават на настоящата директива и, където е приложимо, на други директиви, по-специално директиви 98/78/ЕО и 2002/87/ЕО, и по-специално дали групата, от която то ще стане част, има структура, която позволява упражняване на ефективен надзор, ефективен обмен на информация между компетентните органи и разпределяне на отговорностите между компетентните органи;

д) дали съществуват разумни основания за подозрение, че във връзка с предложеното придобиване се извършва, било е извършено или е имало опит за извършване на пране на пари или финансиране на тероризма по смисъла на член 1 от Директива 2005/60/ЕО ([1]) или че осъществяването на предложеното придобиване би увеличило риска от това.

2. Компетентните органи могат да се противопоставят на предложеното придобиване само ако са налице сериозни основания за това съгласно критериите, посочени в параграф 1, или ако предоставената от предложилия приобретател информация е непълна.

3. Държавите-членки не могат да налагат предварителни условия във връзка с размера на участие, което следва да бъде придобито, нито да разрешават на компетентните си органи да разглеждат придобиването от позицията на икономическите нужди на пазара.

4. Държавите-членки оповестяват списък с информацията, която е необходима за извършване на оценката и която следва да бъде предоставена на компетентните органи при изпращане на нотификацията, посочена в член 19, параграф 1. Необходимата информация следва да съответства и да бъде приспособена към естеството на предложилия приобретател и предложеното придобиване. Държавите-членки не могат да изискват информация, която не е от значение за извършване на предварителна оценка.

5. Независимо от разпоредбите на член 19, параграфи 2, 3 и 4, когато на компетентния орган са изпратени нотификации за две или повече предложения за придобиване или увеличаване на квалифицираното участие в едно и също презастрахователно предприятие, той третира предложилите приобретатели по недискриминационен начин.

Член 20

Придобивания от регулирани финансови предприятия

1. Съответните компетентни органи работят в тясна консултация помежду си при извършване на оценката, ако предложилият приобретател е едно от следните:

а) кредитна институция, застрахователно предприятие, презастрахователно предприятие, инвестиционен посредник или управляващо дружество по смисъла на член 1а, точка 2 от Директива 85/611/ЕИО (наричано по-долу „управляващо дружество ПКИПЦК“), одобрено в друга държава-членка или в сектор, различен от този, в който се предлага придобиването;

б) предприятие майка на кредитна институция, застрахователно предприятие, презастрахователно предприятие, инвестиционен посредник или управляващо дружество ПКИПЦК, одобрени в друга държава-членка или в сектор, различен от този, в който се предлага придобиването;

([1]) Директива 2005/60/ЕО на Европейския парламент и на Съвета от 26 октомври 2005 г. за предотвратяване на използването на финансовата система за целите на прането на пари и финансиране на тероризма (ОВ L 309, 25.11.2005 г., стр. 15).

▼M1

в) физическо или юридическо лице, контролиращо кредитна институция, застрахователно предприятие, презастрахователно предприятие, инвестиционен посредник или управляващо дружество ПКИПЦК, одобрени в друга държава-членка или в сектор, различен от този, в който се предлага придобиването.

2. Компетентните органи си предоставят без необосновано забавяне всякаква информация, която е съществена или от значение за оценката. В тази връзка компетентните органи обменят помежду си при поискване всякаква информация, която е от значение, и по своя собствена инициатива съобщават цялата съществена информация. В решението на компетентния орган, одобрил презастрахователното предприятие, за което е направено предложението за придобиване, се посочват всички становища или резерви, изразени от страна на компетентния орган, отговарящ за предложилия приобретател.

▼B

Член 21

Прехвърляния

Държавите-членки изискват от всяко физическо или юридическо лице, което възнамерява да прехвърли, пряко или косвено, квалифицирано участие в презастрахователно предприятие, първо да информира компетентните власти на държавата-членка по произход като посочи размера на участието си, което възнамерява да прехвърли.

▼M1

Такова лице следва също така да информира компетентните органи, ако е взело решение да намали квалифицираното си участие, така че делът на правата на глас или на притежавания капитал би спаднал под 20, 30 или 50 %, или така че презастрахователното предприятие би престанало да бъде негово дъщерно дружество. Държавите-членки не са длъжни да прилагат прага от 30 % в случаите, когато съгласно член 9, параграф 3, буква а) от Директива 2004/109/ЕО прилагат праг от една трета.

▼B

Член 22

Информиране на компетентната власт от страна на презастрахователното предприятие

Когато това им стане известно, презастрахователните предприятия информират компетентните власти на държавата-членка по произход за всички придобивания или прехвърляния на участия в капитала им, в резултат на които участията превишават или се намаляват под някоя от пределните граници съгласно членове 19 и 21.

Също така най-малко веднъж годишно те информират компетентните власти за имената на акционерите и членовете, които притежават квалифицирани участия, както и за размерите на тези участия, например както е видно от информацията, получавана на годишните общи събрания на акционерите и членовете, или от информацията в резултат на изпълнението на разпоредбите относно дружествата, които са регистрирани на фондовите борси.

Член 23

Квалифицирани участия: правомощия на компетентната власт

Ако има вероятност влиянието, упражнявано от посочените в член 19 лица, да бъде в ущърб на благоразумното и стабилно управление на презастрахователно предприятие, държавите-членки изискват от

▼B

компетентните власти на държавата-членка по произход да предприемат подходящи мерки за прекратяването на тази ситуация. Например тези мерки могат да се изразяват в предписания, наказания на директори и ръководители или в забрана за упражняване на правото на глас на база на притежаваните акции от въпросните акционери или членове.

Подобни мерки се прилагат за физически или юридически лица, които не изпълняват задължението да предоставят предварителна информация съгласно член 19. Ако въпреки възражението на компетентните власти е придобито участие, държавите-членки предвиждат забрана за упражняването на съответното право на глас, нищожност на гласуването или възможност за неговото анулирани, независимо от приемането на каквито и да е други санкции.

Раздел 3

Професионална тайна и обмен на информация

Член 24

Задължение

1. Държавите-членки предвиждат всички лица, които работят или са работили за компетентните власти, както и одиторите и експертите, които действат от името на компетентните власти, да са обвързани със задължение за спазване на професионална тайна.

В съответствие с това задължение и без да се засягат случаите, които са предмет на наказателното право, тези лица нямат право да предоставят поверителна информация, която могат да получат при изпълнението на задълженията си, на което и да е лице или орган, освен в обобщена форма, която не позволява идентифициране на отделните презастрахователни предприятия.

2. Независимо от това, когато дадено презастрахователно предприятие е обявено в несъстоятелност или се ликвидира принудително, поверителната информация, която не засяга трети страни, участвали в опити за оздравяването на това предприятие, може да бъде разкривана в граждански или търговски съдебни производства.

Член 25

Обмен на информация между компетентните власти на държавите-членки

Член 24 не възпрепятства компетентните власти на различните държави-членки да обменят информация в съответствие с директивите, приложими за презастрахователните предприятия. Тази информация е предмет на условията за спазване на професионална тайна, определени в член 24.

Член 26

Споразумения за сътрудничество с трети страни

Държавите-членки могат да сключват споразумения за сътрудничество, които предвиждат обмен на информация с компетентните власти на трети страни или с властите или органите на трети страни по член 28, параграфи 1 и 2, само ако разкритата информация е предмет на гаранции за професионална тайна, поне еквивалентни на посочените в настоящия раздел. Този обмен на информация е предназначен за изпълнението на надзорните задачи на посочените власти или органи.

▼B

Когато информацията е с произход от друга държава-членка, тя не може да бъде разкривана без изричното съгласие на компетентните власти, които са я разкрили, и когато е уместно, се разкрива единствено за целите, за които тези органи са дали съгласието си.

Член 27

Използване на поверителна информация

Компетентните власти, които получават поверителна информация по силата на членове 24 и 25, могат да я използват само при изпълнението на задълженията си:

а) за да проверят изпълнението на условията, регулиращи започването на презастрахователна дейност, както и да улеснят надзора за извършването на тази дейност, особено по отношение на надзора на техническите резерви, границите на платежоспособност, административните и счетоводните процедури и механизмите за вътрешен контрол,

б) за да налагат наказания,

в) при административни обжалвания срещу решения на компетентните власти, или

г) в съдебни производства, открити по силата на член 53 или специалните разпоредби, предвидени в настоящата директива и други директиви, приети в областта на застрахователните и презастрахователните предприятия.

Член 28

Обмен на информация с други власти

1. Членове 24 и 27 не изключват възможността за обмен на информация в рамките на държава-членка между две или повече компетентни власти или между държавите-членки, между компетентните власти и:

а) властите, отговорни за официалния надзор на кредитни институции и други финансови организации, както и властите, отговорни за надзора на финансови пазари,

б) органите, участващи в ликвидацията и несъстоятелността на застрахователни и презастрахователни предприятия, както и в други подобни процедури, и

в) лицата, отговорни за извършването на законоустановени одити на счетоводните отчети на застрахователни предприятия, презастрахователни предприятия и други финансови институции,

при изпълнението на техните надзорни функции или при разкриването на информация, необходима за изпълнението на техните задължения, пред органи, които администрират принудителни ликвидационни производства или гаранционни схеми. Информацията, получена от тези власти, органи и лица, е предмет на условията за спазване на професионална тайна, определени в член 24.

▼B

2. Независимо от членове 24—27 държавите-членки могат да разрешават обмен на информация между компетентните власти и:

а) властите, отговорни за надзора на органите, участващи в ликвидацията и несъстоятелността на застрахователни или презастрахователни предприятия, както и в други подобни процедури, или

б) властите, отговорни за надзора на лицата, натоварени с извършването на законоустановени одити на счетоводните отчети на застрахователни предприятия или презастрахователни предприятия, кредитни институции, инвестиционни посредници и други финансови институции, или

в) независими актюери на застрахователни предприятия или презастрахователни предприятия, които извършват законоустановен надзор на тези предприятия, и органите, отговорни за надзора на тези актюери.

Държавите-членки, които се възползват от предвидената в първата алинея възможност, изискват да бъдат спазени поне следните условия:

а) този обмен на информация е за целите на извършването на законоустановения надзор, упоменат в първата алинея;

б) информацията, получена в този контекст, е предмет на определените в член 24 условия за спазване на професионална тайна;

в) когато информацията е с произход от друга държава-членка, тя не може да бъде разкривана без изричното съгласие на компетентните власти, които са я оповестили, и когато е уместно, се разкрива единствено за целите, за които тези власти са дали съгласието си.

Държавите-членки съобщават на Комисията и на другите държави-членки наименованията на властите, лицата и органите, които могат да получават информация съгласно настоящия параграф.

3. Независимо от членове 24—27, държавите-членки могат с цел засилване на стабилността, включително интегритета (почтеността), на финансовата система да разрешават обмен на информация между компетентните власти и властите или органите, отговорни по силата на закона за разкриването и разследването на нарушения на дружественото право.

Държавите-членки, които се възползват от предвидената в първата алинея възможност, изискват да бъдат спазени поне следните условия:

а) информацията е за целите на изпълнението на задачите, посочени в първата алинея;

б) информацията, получена в този контекст, е предмет на определените в член 24 условия за спазване на професионална тайна;

в) когато информацията е с произход от друга държава-членка, тя не може да бъде разкривана без изричното съгласие на компетентните власти, които са я разкрили, и когато е уместно, се разкрива единствено за целите, за които тези власти са дали съгласието си.

▼B

Когато посочените в първата алинея власти или органи в държава-членка изпълняват задачите си за разкриване или разследване с помощта на лица, които са назначени за тази цел, предвид на техните специфични компетенции, и които не са заети в публичния сектор, предвидената в първата алинея възможност за обмен на информация може да бъде разширена до тези лица при условията, определени във втората алинея.

За да се прилага втората алинея, буква в), посочените в първата алинея власти или органи съобщават на компетентните власти, които са разкрили информацията, наименованията и точните отговорности на лицата, на които тя следва да се предоставя.

Държавите-членки съобщават на Комисията и на другите държави-членки наименованията на властите или органите, които могат да получават информация съгласно настоящия параграф.

Член 29

Предаване на информация на централните банки и паричните органи

Настоящия раздел не възпрепятства дадена компетентна власт да предава на централни банки или други органи с подобна функция в качеството им на парични власти, и когато е уместно, на други публични власти, отговорни за надзора на платежни системи, информация, предназначена за изпълнението на техните задачи. Тя също така не възпрепятства тези власти или органи да съобщават на компетентните власти такава информация, от каквато те могат да се нуждаят за целите на член 27.

Информацията, получена в този контекст, е предмет на определените в настоящия раздел условия за спазване на професионална тайна.

Член 30

Разкриване на информация пред държавните администрации, отговорни за финансовото законодателство

Независимо от членове 24 и 27, държавите-членки могат, по силата на установените със закон разпоредби, да разрешават разкриването на определена информация пред други структури в техните централни държавни администрации, които отговарят за законодателството в областта на надзора на кредитни институции, финансови институции, инвестиционни услуги и застрахователни или презастрахователни предприятия, както и пред инспекторите, които действат от името на тези структури.

Въпреки това такова разкриване може да бъде направено само когато е необходимо за целите на разумния контрол.

Независимо от това държавите-членки предвиждат, че получената съгласно член 25 и член 28, параграф 1 информация посредством проверката на място, посочена в член 16, никога не може да бъде разкривана в случаите, посочени в настоящия член, освен с изричното съгласие на компетентните власти, които са разкрили информацията, или на компетентните власти на държавата-членка, в която е извършена проверката на място.

▼B

Раздел 4

Задължения на одиторите

Член 31

Задължения на одиторите

1. Държавите-членки предвиждат поне всяко лице, допуснато в съответствие с Директива 84/253/ЕИО ([1]), което изпълнява в презастрахователно предприятие задачите, описани в член 51 от Директива 78/660/ЕИО ([2]), член 37 от Директива 83/349/ЕИО или член 31 от Директива 85/611/ЕИО ([3]), или всички други законоустановени задачи, да е задължено да докладва незабавно пред компетентните власти всички факти или решения относно това предприятие, с които той/тя се е запознал при изпълнението на тези задачи, и които:

а) представляват съществено нарушение на законовите, подзаконовите или административните разпоредби, които определят условията за издаването на лицензи или които специално регулират извършването на дейността на застрахователните или презастрахователните предприятия, или

б) засягат продължаването на дейността на презастрахователното предприятие, или

в) водят до отказ за заверяване на счетоводните отчети или до изразяване на резерви.

Също така това лице е задължено да докладва всички факти и решения, с които той/тя се запознава при изпълнението на задача, описана в първата алинея, в предприятие, което има тесни връзки посредством контрол с презастрахователното предприятие, в рамките на което той/тя извършва гореспоменатата задача.

2. Разкриването пред компетентните власти от страна на лицата, допуснати в съответствие с Директива 84/253/ЕИО, на всеки релевантен факт или решение, посочени в параграф 1 от настоящия член, не представлява нарушаване на което и да е ограничение за разкриване на информация, наложено с договор или чрез законова, подзаконова или административна разпоредба, както и не води след себе си до каквато и да е отговорност за тези лица.

ГЛАВА 2

Правила относно техническите резерви

Член 32

Формиране на техническите резерви

1. Държавата-членка по произход изисква от всяко презастрахователно предприятие да формира адекватни технически резерви по отношение на цялостната си дейност.

([1]) Осма директива 84/253/ЕИО на Съвета от 10 април 1984 г., съставена по реда на член 54, параграф 3, буква ж) от Договора относно одобряването на лица, които отговарят за извършването на законоустановени проверки на счетоводните документи (ОВ L 126, 12.5.1984 г., стр. 20).

([2]) Четвърта директива 78/660/ЕИО на Съвета от 25 юли 1978 г., съставена по реда на член 54, параграф 3, буква ж) от Договора относно годишните счетоводни отчети на някои типове дружества (ОВ L 222, 14.8.1978 г., стр. 11). Директива, последно изменена с Директива 2003/51/ЕО.

([3]) Директива 85/611/ЕИО на Съвета от 20 декември 1985 г. за съгласуване на законовите, подзаконовите и административните разпоредби относно предприятията за колективно инвестиране в прехвърляеми ценни книжа (ПКИПЦК) (ОВ L 375, 31.12.1985 г., стр. 3). Директива, последно изменена с Директива 2005/1/ЕО.

▼B

Размерът на тези технически резерви се определя в съответствие с правилата, установени в Директива 91/674/ЕИО. Когато е приложимо, държавата-членка по произход може да установява специфични правила в съответствие с член 20 от Директива 2002/83/ЕО.

2. Държавите-членки не поддържат или не въвеждат система на брутни резерви, която изисква даването в залог на активи за покритие на неспечелени премии и предстоящи плащания, ако презастрахователят е презастрахователно предприятие с лиценз, издаден в съответствие с настоящата директива, или е застрахователно предприятие с лиценз, издаден в съответствие с Директиви 73/239/ЕИО или 2002/83/ЕО.

3. Когато държавата-членка по произход позволява техническите резерви да бъдат покривани с вземания от презастрахователи, които нямат лиценз в съответствие с настоящата директива, или застрахователни предприятия, които нямат лиценз в съответствие с Директиви 73/239/ЕИО или 2002/83/ЕО, тя определя условията за признаване на тези вземания.

Член 33

Изравнителни резерви

1. Държавата-членка по произход изисква от всяко презастрахователно предприятие, което презастрахова рискове, принадлежащи към посочената в буква А от приложението към Директива 73/239/ЕИО категория 14, да формира изравнителен резерв за целите на компенсирането на техническа загуба или квота на щетимост над средното ниво, които възникват в тази категория през финансовата година.

2. Изравнителният резерв за презастраховане на кредити се изчислява в съответствие с правилата, установени от държавата-членка, където се намира главното управление, съгласно един от четирите метода, изложени в буква Г от приложението към Директива 73/239/ЕИО, които се считат за равностойни.

3. Държавата-членка, където се намира главното управление може да освобождава презастрахователните предприятия от задължението да формират изравнителни резерви за презастраховане на дейността по застраховане на кредити, когато премиите или вноските, които подлежат на получаване по отношение на презастраховането на кредити, са под 4 % от всички премии или вноски, подлежащи на получаване, и под 2 500 000 EUR.

4. Държавата-членка по произход може да изисква от всяко презастрахователно предприятие да формира изравнителни резерви за категории рискове, които са различни от презастраховане на кредити. Изравнителните резерви се изчисляват съгласно правилата, установени от държавата-членка, където се намира главното управление.

Член 34

Активи за покритие на техническите резерви

1. Държавата-членка по произход изисква от всяко презастрахователно предприятие да инвестира активите за покритие на техническите резерви и изравнителния резерв, посочен в член 33, в съответствие със следните правила:

▼B

а) активите следва да отчитат вида на дейност, която се извършва от презастрахователното предприятие, и по-специално естеството, размера и продължителността на плащанията по очаквани претенции, по такъв начин, че да гарантира достатъчност, ликвидност, сигурност, качество, доходност и съответствие на инвестициите си;

б) презастрахователното предприятие гарантира, че активите са диверсифицирани и подходящо разпределени, както и че позволяват на предприятието да реагира адекватно на променящите се икономически условия, и по-специално развитието на финансовия пазар и пазара на недвижима собственост или на значителни катастрофични събития. Предприятието оценява въздействието на необичайни пазарни обстоятелства върху неговите активи и ги диверсифицира по начин, който да намали това въздействие;

в) инвестициите в активи, които не се търгуват на регулирания финансов пазар, се придържат към разумни нива;

г) инвестициите в деривативни инструменти са възможни, ако допринасят за намаляването на инвестиционните рискове или улесняват ефективното управление на портфейла. Тяхната стойност се определя в разумни граници, като се взема предвид базовата стойност на активите, която се включва в оценката на активите на институцията. Също така, институцията избягва прекомерното излагане на риск във връзка с един единствен партньор, както и с други деривативни операции;

д) активите се диверсифицират надлежно, така че да се избегне прекомерната зависимост от определен актив, емитент или група предприятия, както и акумулирането на риск в портфейла като цяло. Инвестициите в активи, емитирани от един и същ емитент или емитенти, които принадлежат към една и съща група, не трябва да излагат предприятието на прекомерен риск.

Държавите-членки могат да вземат решение да не прилагат изискванията, посочени в буква д), по отношение на инвестициите в държавни облигации.

2. Държавите-членки не изискват от презастрахователните предприятия, които се намират на тяхната територия, да инвестират в определени категории активи.

3. Държавите-членки не изискват инвестиционните решения на презастрахователно предприятие, което се намира на тяхната територия, или на неговия инвестиционен ръководител да бъдат предмет на какъвто и да е вид предварително одобрение или изисквания за системно нотифициране.

4. Независимо от параграфи 1—3 държавата-членка по произход може да определя за всяко презастрахователно предприятие, чието главно управление се намира на нейната територия, следните количествени правила, при условие че те са мотивирани на разумна основа:

а) инвестирането на брутните технически резерви във валути, различни от тези, в които са формирани резервите, следва да бъде ограничено до 30 %;

▼B

б) инвестирането на брутните технически резерви в акции и други прехвърлими ценни книжа, третирани като акции, облигации и дългови ценни книжа, които не се търгуват на регулиран пазар, следва да бъде ограничено до 30 %;

в) държавата-членка по произход може да изисква от всяко презастрахователно предприятие да инвестира не повече от 5 % от брутните си технически резерви в акции и други прехвърлими ценни книжа, третирани като акции, облигации и дългови ценни книжа, и в други парични инструменти и инструменти на капиталовия пазар на едно и също предприятие, както и не повече от 10 % от общите си брутни технически резерви в акции и други поименни ценни книжа, третирани като акции, облигации и дългови ценни книжа, и в други парични инструменти и инструменти на капиталовия пазар на предприятия, които са членове на една и съща група.

5. В допълнение държавата-членка по произход определя по-подробни правила, които установяват условията за използване на неизплатените суми от носителите със специална цел като активи за покритие на техническите резерви съгласно настоящия член.

ГЛАВА 3

Правила относно границата на платежоспособност и гаранционния фонд

Раздел 1

Действителна граница на платежоспособност

Член 35

Общо правило

Всяка държава-членка изисква от презастрахователните предприятия, чието главно управление се намира на нейната територия, налична действителна граница на платежоспособност по отношение на цялостната им дейност, във всеки един момент, която отговаря поне на изискванията по настоящата директива.

Член 36

Допустими елементи

1. Действителната граница на платежоспособност се състои от активите на презастрахователното предприятие, намалени с предвидимите задължения и с приспадане на всички нематериални активи, включително:

а) внесен дялов капитал или, в случай на презастрахователно предприятие на взаимна основа, ефективния начален капитал, заедно с всички сметки на членовете, които изпълняват всеки от следните критерии:

i) в устава е постановено, че плащанията могат да бъдат направени от тези сметки към членовете само ако това не довежда до падане на действителната граница на платежоспособност под изискуемото ниво, или след прекратяване на предприятието, ако всички други задължения на предприятието са уредени;

▼B

ii) по отношение на всички посочени в i) плащания, които се извършват по причини, различни от прекратяване на членство, в устава е определено, че компетентните власти трябва да бъдат нотифицирани поне един месец предварително, както и че последните могат да забранят плащането в рамките на този период;

iii) съответните разпоредби на устава могат да бъдат изменяни само след като компетентните власти са обявили, че нямат възражение към изменението, без да се засягат изложените в i) и ii) критерии;

б) законоустановените и свободните резерви, ако не съответстват на застрахователните задължения и не се класифицират като изравнителни резерви;

в) дохода или загубата, пренесени след приспадане на платимите дивиденти.

2. Действителната граница на платежоспособност се намалява със стойността на собствените акции, които се притежават пряко от презастрахователното предприятие.

За тези презастрахователни предприятия, които дисконтират или редуцират техническите си резерви за предстоящи плащания по общо застраховане, с оглед да вземат предвид инвестиционния доход съгласно член 60, параграф 1, буква ж) от Директива 91/674/ЕИО, действителната граница на платежоспособност се намалява с разликата между недисконтираните технически резерви или техническите резерви преди приспадането, както е показано в пояснителните приложения към годишния отчет, и дисконтираните технически резерви или техническите резерви след приспадането. Това коригиране се извършва за всички рискове, изброени в буква А от приложението към Директива 73/239/ЕИО, с изключение на рисковете, които са изброени в категории 1 и 2 от буква А от посоченото приложение. За различните от 1 и 2 категории, изброени в буква А от посоченото приложение, не е необходимо да бъде направена корекция по отношение на дисконтирането на анюитети, включени в техническите резерви.

Действителната граница на платежоспособност се намалява допълнително след редуцирането ѝ съгласно първата и втора алинея, със следните елементи:

а) участия, които презастрахователното предприятие има в следните предприятия:

i) застрахователни предприятия по смисъла на член 6 от Директива 73/239/ЕИО, член 4 от Директива 2002/83/ЕО или член 1, буква б) от Директива 98/78/ЕО,

ii) презастрахователни предприятия по смисъла на член 3 от настоящата директива или презастрахователни предприятия на трети страни по смисъла на член 1, буква л) от Директива 98/78/ЕО,

iii) застрахователни холдингови дружества по смисъла на член 1, i) от Директива 98/78/ЕО,

iv) кредитни и финансови институции по смисъла на член 1, параграфи 1 и 5 от Директива 2000/12/ЕО,

▼B

v) инвестиционни посредници и финансови институции по смисъла на член 1, параграф 2 от Директива 93/22/ЕИО ([1]), както и член 2, параграфи 4 и 7 от Директива 93/6/ЕИО ([2]);

б) всеки един от следните инструменти, които презастрахователното предприятие притежава по отношение на дефинираните в буква а) предприятия, в които има участие:

i) инструменти, посочени в параграф 4,

ii) инструменти, посочени в член 27, параграф 3 от Директива 2002/83/ЕО,

iii) подчинени искове и инструменти, посочени в член 35 и член 36, параграф 3 от Директива 2000/12/ЕО.

Ако акциите в друга кредитна институция, инвестиционен посредник, финансова институция, застрахователно или презастрахователно предприятие или застрахователно холдингово дружество се притежават временно за целите на дейност по финансово подпомагане, предназначена да реорганизира и оздрави това предприятие, компетентната власт може да не прилага разпоредбите за редуцирането, посочени в букви а) и б) от третата алинея.

Като алтернатива на редуцирането с елементите, посочени в букви а) и б) от третата алинея, които презастрахователното предприятие притежава в кредитни институции, инвестиционни посредници и финансови институции, държавите-членки могат да разрешават на техните презастрахователни предприятия да прилагат, *mutatis mutandis*, методи 1, 2 или 3 от приложение I към Директива 2002/87/ЕО. Метод 1 (Счетоводно консолидиране) се прилага само ако компетентната власт е удовлетворена от нивото на интегрираното управление и вътрешния контрол по отношение на предприятията, които биха били включени в обхвата на консолидацията. Избраният метод се прилага последователно във времето.

Държавите-членки могат да предвидят, че за изчисляването на границата на платежоспособност, както е предвидено в настоящата директива, от презастрахователните предприятия, които са обект на допълнителен надзор в съответствие с Директива 98/78/ЕО или 2002/87/ЕО, не се изисква да редуцират посочените в букви а) и б) от третата алинея елементи, които те притежават в кредитни институции, инвестиционни посредници, финансови институции, застрахователни или презастрахователни предприятия или застрахователни холдингови дружества, включени в допълнителния надзор.

За целите на приспадането на посочените в настоящия параграф участия понятието „участие“ има значението, което му е придадено съгласно член 1, буква е) от Директива 98/78/ЕО.

3. Действителната граница на платежоспособност може да се състои и от:

а) кумулативния капитал от преференциални акции и подчинения заемен капитал до 50 % от действителната граница на платежоспособност или изискуемата граница на платежоспособност, която от двете е по-ниска, като не повече от 25 % от него се

([1]) Директива 93/22/ЕИО на Съвета от 10 май 1993 г. относно инвестиционните услуги в областта на ценните книжа (ОВ L 141, 11.6.1993 г., стр. 27). Директива, последно изменена с Директива 2002/87/ЕО на Европейския парламент и на Съвета (ОВ L 35, 11.2.2003 г., стр. 1).

([2]) Директива 93/6/ЕИО на Съвета от 15 март 1993 г. за капиталовата адекватност на инвестиционните посредници и кредитните институции (ОВ L 141, 11.6.1993 г., стр. 1). Директива, последно изменена с Директива 2005/1/ЕО.

▼B

състои от подчинени заеми с фиксиран падеж или кумулативен капитал от преференциални акции с фиксиран срок, при условие че в случай на несъстоятелност или ликвидация на презастрахователното предприятие са налице обвързващи споразумения, съгласно които подчиненият заемен капитал или капиталът от преференциални акции се изплаща след уреждането на претенциите на всички други кредитори, както и не се изплаща преди уреждането на всички други неуредени претенции, които са възникнали към този момент.

Подчиненият заемен капитал трябва да отговаря също и на следните условия:

i) само изцяло изплатените средства могат да бъдат вземани предвид;

ii) за заеми с фиксиран падеж, първоначалният падеж е поне пет години. Не по-късно от една година преди датата на изплащането, презастрахователното предприятие предоставя за одобрение от компетентните власти план, от който става видно по какъв начин се запазва действителната граница на платежоспособност или се довежда до изискваното ниво по време на падежа, освен ако обхватът, в който може да бъде включен заемът като компонент на действителната граница на платежоспособност, е постепенно стеснен поне през последните пет години преди датата на изплащането. Компетентните власти могат да разрешават предсрочното изплащане на тези заеми, при условие че е подадено искане от страна на презастрахователното предприятие емитент, както и действителната граница на платежоспособност не пада под изискваното ниво;

iii) заеми, чийто падеж не е фиксиран, се изплащат само след срок за предизвестие от пет години, освен ако заемите не се считат повече като компонент на действителната граница на платежоспособност или ако специално се изисква предварително съгласие на компетентните власти за предсрочното им изплащане. В последния случай презастрахователното предприятие нотифицира компетентните власти поне шест месеца преди датата на планираното изплащане, като посочва действителната граница на платежоспособност и изискваната граница на платежоспособност, преди и след изплащането. Компетентните власти разрешават изплащането само ако действителната граница на платежоспособност на презастрахователното предприятие няма да падне под изискваното ниво;

iv) заемното споразумение не включва клауза, която предвижда, че при специфични обстоятелства, различни от ликвидиране на презастрахователното предприятие, дългът ще бъде изплатен преди договорените дати за изплащане;

v) заемното споразумение може да бъде изменяно, само след като компетентните власти са обявили, че нямат възражения по изменението;

б) ценни книжа без фиксиран падеж и други инструменти, включително кумулативни преференциални акции, различни от посочените в буква а), до 50 % от действителната граница на платежоспособност или изискуемата граница на платежоспособност, която от двете е по-ниска, за общата стойност на тези ценни книжа и подчинения заемен капитал, посочен в буква а), при условие че изпълняват следното:

▼B

i) те не могат да бъдат изплащани по инициатива на приносителя им или без предварителното съгласие на компетентния орган;

ii) договорът за емисията разрешава на презастрахователното предприятие да отсрочи плащането на лихвата по заема;

iii) претенциите на заемополучателя към презастрахователното предприятие се уреждат след тези на всички други кредитори;

iv) документите, които уреждат емисията на ценните книжа, предвиждат, че загубите ще бъдат компенсирани с дълг и неизплатени лихви, като в същото време правят възможно за презастрахователното предприятие да продължи дейността си;

v) само изцяло изплатените суми могат да бъдат вземани предвид.

4. По искане на презастрахователното предприятие, в което се съдържат доказателства и което е отправено пред компетентната власт на държавата-членка по произход и със съгласието на тази власт действителната граница на платежоспособност може да се състои и от:

а) една втора от неизплатения дялов капитал или първоначален капитал, щом като изплатената част достигне 25 % на този дялов капитал или първоначален капитал, до 50 % от действителната граница на платежоспособност или изискуемата граница на платежоспособност, която от двете е по-ниска;

б) допълнителните плащания на вноски, които обединенията на взаимна основа или на принципа на взаимността, извършващи дейност по общо застраховане с променливи вноски, могат да поискат от техните членове в рамките на финансовата година, до една втора от разликата между максималните вноски и действително неизплатените вноски; тези претенции не трябва да покриват повече от 50 % от по-ниския размер между действителната граница на платежоспособност и изискуемата граница на платежоспособност. Националните компетентни власти изготвят указания, с които се установяват условията, при които могат да бъдат приемани допълнителни вноски;

в) всички скрити нетни резерви, които произтичат от оценката на активите, доколкото тези скрити нетни резерви не са от извънреден характер.

5. В допълнение, по отношение на презастрахователните дейности по животозастраховане, действителната граница на платежоспособност може да се състои и от следното, по искане на презастрахователното предприятие, в което се съдържат доказателства и което е отправено пред компетентната власт на държавата-членка по произход и със съгласието на тази компетентна власт:

а) до 31 декември 2009 г., сума в размер на 50 % от бъдещата печалба на предприятието, но която не надвишава 25 % от действителната граница на платежоспособност или изискуемата граница на платежоспособност, която от двете е по-ниска; сумата на бъдещата печалба се получава чрез умножаване на разчета за годишна печалба по фактор, който отговаря на средния остатъчен период за изпълнението на договорите; използваният фактор не може да бъде по-голям от шест; разчетът за годишната печалба не надвишава средноаритметичната стойност на печалбата през последните пет финансови години от дейностите, изброени в член 2, параграф 1 от Директива 2002/83/ЕО.

▼B

Компетентните власти могат да се съгласят да включат тази сума в действителната граница на платежоспособност, само:

i) ако на компетентните власти е представен актюерски доклад, в който се обосновава вероятността за получаването на тази печалба в бъдеще; и

ii) ако тази част на бъдещата печалба, получавана от скритите нетни резерви, посочени в параграф 4, буква в), все още не е взета предвид;

б) разликата в сумата между математическата резерва на вноските, която не е цилмерирана или частично е цилмерирана, и математическата резерва на вноските, която е цилмерирана с процент, равен на добавката за аквизиционните разходи, включени в премията, когато не е възможно цилмериране, или ако е възможно, тя е под добавката за аквизационните разходи, включени в премията; тази цифра обаче не може да надвишава 3,5 % от сумата на разликите между съответните суми на капитала за извършване на дейността по презастраховане по живот и математическите резерви на вноските за всички дейности, за които е възможно цилмериране; разликата се намалява със сумата на всички аквизиционни разходи, които не са амортизирани, и които вписани като актив.

6. Изменения на параграфи 1—5 от настоящия член, които вземат предвид развитията, оправдаващи техническата корекция на допустимите за действителната граница на платежоспособност елементи, се приемат в съответствие с установената в член 55, параграф 2 процедура.

Раздел 2

Изискуема граница на платежоспособност

Член 37

Изискуема граница на платежоспособност за презастраховане по общо застраховане

1. Изискуемата граница на платежоспособност се определя на базата на годишния размер на премиите или вноските или средната тежест на претенциите за последните три финансови години.

Независимо от това, в случай на презастрахователни предприятия, които основно застраховат един или повече рискове по кредити, рискове от бури, градушки или студове, като период на позоваване за средната тежест на претенциите се вземат предвид последните седем финансови години.

2. При условията на член 40 размерът на изискуемата граница на платежоспособност е равен на по-високия от двата резултата, изложени в параграфи 3 и 4 от настоящия член.

3. Базата на премиите се изчислява при използване на по-високата от брутните осчетоводени премии или вноски, както са изчислени по-долу, и брутните получени премии или вноски.

Премиите или вноските по отношение на категории 11, 12 и 13 от буква А от приложението към Директива 73/239/ЕИО, се увеличават с 50 %.

▼B

Премиите или вноските по отношение на категории 11, 12 и 13 от буква А от приложението към Директива 73/239/ЕИО, могат да бъдат увеличавани до 50 % за специфични презастрахователни дейности или типове договори, за да се вземат предвид особеностите на тези дейности или договори, в съответствие с установената в член 55, параграф 2 от настоящата директива процедура. Премиите или вноските, към които са включени допълнителни задължения във връзка с презастрахователната дейност през последната финансова година, се агрегират.

След това от тази сума се изважда размерът на премиите или вноските, които са анулирани през последната финансова година, както и размерът на данъците и налозите, които се падат на премиите или вноските от агрегираната сума.

Така получената сума се разделя на две части, като първата част се простира до 50 000 000 EUR, а втората — до остатъка; съответно от тези части се изчисляват 18 % и 16 % и се събират.

Така получената сума се умножава по съотношението между сумата на претенциите, които остава да бъдат поети от презастрахователното предприятие след приспадане на сумите с покритие чрез ретроцесия, и брутната сума на претенциите, като се вземат последните три финансови години; това съотношение не може да бъде под 50 %. По искане на презастрахователното предприятие, в което се съдържат доказателства и което е отправено пред компетентната власт на държавата-членка по произход и със съгласието на тази власт, сумите с покритие от носители със специална цел, посочени в член 46, могат също да бъдат приспаднати като ретроцесия.

При одобрение от компетентните власти за разпределението на премиите или вноските могат да бъдат използвани статистически методи.

4. Базата на претенциите се изчислява, както следва по-долу, като по отношение на категории 11, 12 и 13 от буква А от приложението към Директива 73/239/ЕИО се използват претенции, резерви и покрития, увеличени с 50 %.

Претенции, резерви и покрития по отношение на категории, различни от 11, 12 и 13 от буква А от приложението към Директива 73/239/ЕИО, могат да бъдат увеличавани до 50 % за специфични презастрахователни дейности или типове договори, за да се вземат предвид особеностите на тези дейности или договори, в съответствие с установената в член 55, параграф 2 от настоящата директива, процедура.

Сумите на претенциите, платени в посочените в параграф 1 периоди, се агрегират без приспадане на претенциите, поети от ретроцесионери.

Към агрегираната сума се добавя размерът на резервите за предстоящи плащания, формиран в края на последната финансова година.

От тази сума се приспада размерът на покритията, направени в посочените в параграф 1 периоди.

▼B

След това от остатъчната сума се приспада размерът на резервите за предстоящи плащания, формиран в началото на втората финансова година, предхождаща последната финансова година, за която е налице годишен отчет. Ако периодът на позоваване съгласно параграф 1 е седем години, се приспада размерът на резервите за предстоящи плащания, формиран в началото на шестата финансова година, предхождаща последната финансова година, за която е налице годишен отчет.

Според периода на позоваване, определен съгласно параграф 1, една трета или една седма от така получената сума се разделя на две части, като първата част се разпростира до 35 000 000 EUR, а втората — до остатъка; съответно от тези части се изчисляват 26 % и 23 % и се събират.

Така получената сума се умножава по съотношението между размера на претенциите, които остава да бъдат поети от предприятието след приспадане на сумите с покритие чрез ретроцесия, и брутния размер на претенциите, като се вземат последните три финансови години; това съотношение не може да бъде под 50 %. По искане на презастрахователното предприятие, в което се съдържат доказателства, и което е отправено пред компетентната власт на държавата-членка по произход и със съгласието на тази власт, сумите с покритие от носители със специална цел, посочени в член 46, могат също да бъдат приспаднати като ретроцесия.

При одобрение от компетентните власти могат да бъдат използвани статистически методи за разпределението на претенциите, резервите и покритията.

5. Ако изискуемата граница на платежоспособност, изчислена съгласно параграфи 2, 3 и 4, е по-ниска от изискуемата граница на платежоспособност за предходната година, то изискуемата граница на платежоспособност е най-малкото равна на тази за предходната година, умножена по съотношението между размера на техническите резерви за предстоящи плащания в края на последната финансова година и съответния размер в началото на последната финансова година. Ретроцесията не се взема предвид при изчисляването на техническите резерви; съотношението не може да бъде по-голямо от 1.

6. Всеки от коефициентите, който се прилага към частите, посочени в параграф 3, пета алинея и в параграф 4, седма алинея, се намалява на една трета в случай на презастраховане на здравна застраховка, извършвано по подобен на животозастраховането начин, ако:

а) изплатените премии са изчислени на базата на таблици за заболеваемост в съответствие с математическия метод, който се прилага в застраховането;

б) е формирана резерва за напредване на възрастта;

в) се събира допълнителна премия с цел да се формира граница на сигурност в подходящ размер;

г) застрахователното предприятие може да анулира договора най-късно преди края на третата година на застраховката;

▼B

д) договорът предвижда възможност за увеличаване на премиите или намаляване на плащанията, дори и по отношение на текущи договори.

Член 38

Изискуемата граница на платежоспособност за дейност по презастраховане по живот

1. Изискуемата граница на платежоспособност за дейност по презастраховане по живот се определя в съответствие с член 37.

2. Независимо от параграф 1 от настоящия член държавата-членка, където се намира главното управление може да предвиди, че за презастрахователните категории на застрахователна дейност в обхвата на член 2, параграф 1, буква а) от Директива 2002/83/ЕО, които са свързани с инвестиционни фондове или договори за участие в печалбата, както и за операциите, посочени в член 2, параграф 1, буква б) и член 2, параграф 2, букви б), в), г) и д) от Директива 2002/83/ЕО, изискуемата граница за платежоспособност се определя в съответствие с член 28 от Директива 2002/83/ЕО.

Член 39

Изискуема граница на платежоспособност за презастрахователно предприятие, което извършва едновременно дейност по презастраховане по общо застраховане и дейност по презастраховане по живот

1. Държавата-членка по произход изисква от всяко презастрахователно предприятие, което извършва както дейност по презастраховане по общо застраховане, така и дейност по презастраховане по живот, да има действителна граница на платежоспособност, покриваща общия размер на изискваните граници за дейността по презастраховане по общо застраховане и дейността по презастраховане по живот, определени в съответствие с членове 37 и 38.

2. Ако действителната граница на платежоспособност не достига изискванията съгласно параграф 1 от настоящия член размер, компетентните власти прилагат мерките, предвидени в членове 42 и 43.

Раздел 3

Гаранционен капитал

Член 40

Размер на гаранционния капитал

1. Гаранционният капитал представлява една трета от изискуемата граница на платежоспособност, определена в членове 37, 38 и 39. Този капитал се формира от елементите, изброени в член 36, параграфи 1, 2 и 3, както и със съгласието на компетентната власт на държавата-членка, където се намира главното управление, от елементите в член 36, параграф 4, буква в).

2. Гаранционният капитал не може да бъде под 3 000 000 EUR.

По отношение на каптивни презастрахователни предприятия всяка държава-членка може да изисква минималният гаранционен капитал да е над 1 000 000 EUR.

▼B

Член 41

Преглед на размера на гаранционния капитал

1. Считано от 10 декември 2007 г. определените в член 40, параграф 2 размери в еуро се преразглеждат годишно, за да се вземат предвид измененията в Европейския индекс на потребителските цени, който включва всички държави-членки и се публикува от Евростат.

Тези размери се адаптират автоматично, като базовият размер в еуро се увеличава с процентното изменение в този индекс за периода между влизането в сила на настоящата директива и датата на прегледа, с закръгляване към кратно на 100 000 EUR.

Размерите не се адаптират, ако процентното изменение след последното адаптиране е под 5 %.

2. Комисията информира ежегодно Европейския парламент и Съвета за прегледа и адаптираните размери, посочени в параграф 1.

ГЛАВА 4

Презастрахователни предприятия, които се намират в затруднение или в нарушение, и отнемане на лиценз

Член 42

Презастрахователни предприятия, които се намират в затруднение

1. Ако дадено презастрахователно предприятие не изпълнява разпоредбите на член 32, компетентната власт на държавата-членка, където се намира главното управление може да му забрани да разполага със собствените си активи, след като е съобщила намерението си на компетентните власти на приемащите държави-членки.

2. За целите на възстановяването на финансовото състояние на презастрахователно предприятие, чиято граница на платежоспособност е паднала под минималния размер, изискван съгласно членове 37, 38 и 39, компетентната власт на държавата-членка, където се намира главното управление изисква да ѝ бъде представен за одобрение план за възстановяване на финансовото състояние.

При извънредни обстоятелства, ако компетентната власт счита, че финансовото състояние на презастрахователното предприятие ще се влошава още, тя може да въведе ограничение или забрана за презастрахователното предприятие да разполага свободно със собствените си активи. Тя информира властите на другите държави-членки, на територите на които презастрахователното предприятие извършва дейност, за всички мерки, които е предприела, и последните вземат същите мерки, по искане на тази власт.

3. Ако границата на платежоспособност падне под размера на гаранционния капитал, дефиниран в член 40, компетентната власт на държавата-членка по произход изисква от презастрахователното предприятие да ѝ представи за одобрение краткосрочен финансов план.

▼B

Също така компетентната власт може да въведе ограничение или забрана за презастрахователното предприятие да разполага свободно със собствените си активи. Тя информира властите на другите държави-членки и последните вземат същите мерки, по искане на тази власт.

4. Всяка държава-членка взема необходимите мерки, за да може, в съответствие с националното си законодателство, да въвежда забрана за свободното разполагане с активите, които се намират на нейната територия, по искане на държавата-членка по произход на презастрахователното предприятие, определяща активите в обхвата на тези мерки, и в предвидените в параграфи 1, 2 и 3 случаи.

Член 43

План за финансово възстановяване

1. Държавите-членки гарантират, че компетентните власти имат правомощия да изискват план за финансово възстановяване за тези презастрахователни предприятия, за които компетентните власти считат, че е застрашено изпълнението на задълженията им, произтичащи от презастрахователните договори.

2. Планът за финансово възстановяване включва, като минимум, подробности или доказателства за следващите три финансови години по отношение на:

а) оценката на разходите за управление, и по-специално текущите общи разходи и комисионните;

б) план, в който се излага подробна оценка на приходите и разходите по отношение на приетите и отказаните презастрахователни дейности;

в) прогнозен баланс;

г) оценка на финансовите ресурси, предназначени за покритие на застрахователните задължения и изискуемата граница на платежоспособност;

д) цялостната политика, свързана с ретроцесията.

3. Когато финансовото състояние на презастрахователното предприятие се влошава, както и е застрашено изпълнението на неговите договорни задължения, държавите-членки гарантират, че компетентните власти разполагат с правомощия да задължават презастрахователните предприятия да имат по-висока граница на платежоспособност, за да се гарантира, че презастрахователното предприятие ще може да изпълнява изискванията за платежоспособност в близко бъдеще. Размерът на тази по-висока граница на платежоспособност се базира на финансовия план за възстановяване, посочен в параграф 1.

4. Държавите-членки гарантират, че компетентните власти имат правомощия да преразглеждат всички елементи на действителната граница на платежоспособност, и по-специално при значителна промяна на пазарната стойност на тези елементи, след последната финансова година.

▼B

5. Държавите-членки гарантират, че компетентните власти имат правомощия да ограничават базираното на ретроцесията редуциране на границата на платежоспособност, определено в съответствие с членове 37, 38 и 39, когато:

а) естеството или качеството на договорите за ретроцесия се е променило значително след последната финансова година;

б) няма или е налице минимален риск по трансфера във връзка с договорите за ретроцесия.

6. Ако компетентните власти са изискали план за финансово възстановяване на дадено презастрахователно предприятие в съответствие с параграф 1 от настоящия член, те се въздържат от издаването на сертификат в съответствие с член 18, доколкото смятат, че изпълнението на неговите задължения, произтичащи от презастрахователни договори, е застрашено по смисъла на посочения параграф.

Член 44

Отнемане на лиценз

1. Лицензът, който е издаден на презастрахователно предприятие от компетентната власт на държавата-членка по произход, може да бъде отнет от тази власт, ако предприятието:

а) не използва лиценза в рамките на 12 месеца, изрично се откаже от него или преустанови дейността си за повече от 6 месеца, освен ако държавата-членка е предвидила разпоредба за обезсилване на лиценза в тези случаи;

б) не изпълнява повече условията за извършване на дейност;

в) не е могло да предприеме мерките, определени в споменатия в член 42 план за възстановяване или финансов план, в рамките на съответните срокове;

г) не изпълнява в голяма степен задълженията си, съгласно съответните разпоредби.

В случай на отнемане или изтичане на срока на лиценза компетентните власти на държавата-членка по произход нотифицират съответно компетентните власти на другите държави-членки и предприемат подходящи мерки, които въвеждат ограничение за презастрахователното предприятие да започне други операции на техните територии по силата на правото на установяване или свободата на предоставяне на услуги.

2. Всяко решение за отнемане на лиценз е подкрепено с ясни мотиви за това и се съобщава на въпросното презастрахователно предприятие.

ДЯЛ IV

РАЗПОРЕДБИ ОТНОСНО ПРЕЗАСТРАХОВАНЕТО С ОГРАНИЧЕНО ПОЕМАНЕ НА РИСК И ОТНОСНО НОСИТЕЛИТЕ СЪС СПЕЦИАЛНА ЦЕЛ

Член 45

Презастраховане с ограничено поемане на риск

1. Държавата-членка по произход може да приема специални разпоредби за извършването на дейност по презастраховане с ограничено поемане на риск по отношение на:

— задължителните условия, които следва да бъдат част от всички сключвани договори;

▼B

— надеждните административни и счетоводни процедури, механизмите за адекватен вътрешен контрол и изискванията за управление на риска;

— изискванията за счетоводната, надзорната и статистическата информация;

— създаването на техническите резерви, за да се гарантира, че те са адекватни, надеждни и обективни;

— инвестирането на активите, които покриват техническите резерви, за да се гарантира, че те отчитат вида на дейност, извършвана от презастрахователното предприятие, и по-специално естеството, размера и продължителността на очакваните претенции за плащания, по такъв начин, че да се гарантира достатъчност, ликвидност, сигурност, доходност и съответствие на неговите активи;

— правилата относно действителната граница на платежоспособност, изискуемата граница на платежоспособност и минималния гаранционен капитал, които презастрахователното предприятие поддържа по отношение на дейността по презастраховане с ограничено поемане на риск.

2. В интерес на прозрачността държавите-членки изпращат незабавно на Комисията текстовете на всички разпоредби, приети съгласно техните национални законодателства за целите на параграф 1.

Член 46

Носители със специална цел

1. Когато държава-членка вземе решение за допускане създаването на нейната територия на носители със специална цел по смисъла на настоящата директива, тя изисква предварително официален лиценз за това.

2. Държавата-членка, в която е установен носител със специална цел низходящото свързано презастрахователно предприятие, определя условията, при които се извършва дейността на това предприятие. По специално държавата-членка определя правила относно:

— обхвата на лиценза;

— задължителните условия, които следва да бъдат част от всички сключвани договори;

— добрата репутация и подходящите професионални качества на лицата, които управляват носителя със специална цел;

— изисквания за квалификацията и репутацията акционерите или членовете с квалифицирано участие в носителя със специална цел;

— надеждни административни и счетоводни процедури, адекватни механизми за вътрешен контрол и изисквания за управление на риска;

— изискванията за счетоводната, надзорната и статистическата информация;

— изискванията за платежоспособност на носителя със специална цел.

▼B

3. В интерес на прозрачността държавите-членки изпращат незабавно на Комисията текста на всички разпоредби, приети в техните национални законодателства за целите на параграф 2.

ДЯЛ V

РАЗПОРЕДБИ ОТНОСНО ПРАВОТО НА УСТАНОВЯВАНЕ И СВОБОДАТА НА ПРЕДОСТАВЯНЕ НА УСЛУГИ

Член 47

Презастрахователни предприятия, които не изпълняват законовите разпоредби

1. Ако компетентните власти на приемащата държава-членка установят, че дадено презастрахователно предприятие с клон или което извършва дейност по силата на свободата на предоставяне на услуги на нейната територия не изпълнява приложимите в тази държава законови разпоредби, те изискват от презастрахователното предприятие да отстрани тези нередности. Същевременно тези власти предават констатациите на компетентната власт на държавата-членка по произход.

Ако въпреки мерките, които са взети от страна на компетентната власт на държавата-членка по произход или поради това, че някои от мерките са се оказали неподходящи, презастрахователното предприятие продължава да нарушава законовите разпоредби, приложими за него в приемащата държава-членка, последната може, след като информира компетентната власт на държавата-членка по произход, да предприеме подходящи мерки за предотвратяване или санкциониране на по-нататъшни нарушения, включително доколкото е строго необходимо, за предотвратяване сключването на нови презастрахователни договори от това презастрахователно предприятие на нейната територия. Държавите-членки гарантират, че в рамките на техните територии е възможно връчването на правните документи, необходими за тези мерки, на презастрахователните предприятия.

2. Всяка мярка, приета съгласно параграф 1, която включва санкции или ограничения за извършване на презастрахователна дейност, се аргументира надлежно и се съобщава на съответното презастрахователно предприятие.

Член 48

Ликвидация

В случаите на ликвидация на презастрахователното предприятие, задълженията, които произтичат от сключените договори чрез клон или по силата на свободата на предоставяне на услуги, се изпълняват по същия начин, както тези, които произтичат от другите презастрахователни договори на това предприятие.

ДЯЛ VI

ПРЕЗАСТРАХОВАТЕЛНИ ПРЕДПРИЯТИЯ, ЧИИТО ГЛАВНИ УПРАВЛЕНИЯ СА ИЗВЪН ОБЩНОСТТА И КОИТО ИЗВЪРШВАТ ПРЕЗАСТРАХОВАТЕЛНА ДЕЙНОСТ В ОБЩНОСТТА

Член 49

Принцип и условия за извършване на презастрахователна дейност

По отношение на презастрахователни предприятия с главно управление извън Общността, които започват или извършват

▼B

презастрахователна дейност на територията на държавите-членки, последните не могат да прилагат разпоредби, които имат за резултат третиране, по-благоприятно от това, предоставено на презастрахователните предприятия с главно управление в съответната държава-членка.

Член 50

Споразумения с трети страни

1. Комисията може да представя на Съвета предложения за договаряне на споразумения с една или повече трети страни относно начините на упражняване на надзор върху:

а) презастрахователни предприятия, чийто главни управления се намират в трета страна и извършват презастрахователна дейност в Общността,

б) презастрахователни предприятия, чийто главни управления се намират в Общността и извършват презастрахователна дейност на територията на трета страна.

2. Посочените в параграф 1 споразумения целят по-специално да гарантират ефективния пазарен достъп за презастрахователните предприятия на територията на всяка договаряща се страна, на при условията на еквивалентност на разумното регулиране, както и да предвидят взаимно признаване на правилата и практиките за надзор върху презастраховането. Също така те имат за цел да гарантират, че:

а) компетентните власти на държавите-членки могат да получават необходимата информация за надзора върху презастрахователни предприятия, които имат адрес на управление в Общността и извършват презастрахователна дейност на територията на съответните трети страни,

б) компетентните власти на съответните трети страни могат да получават необходимата информация за надзора върху презастрахователни предприятия, чийто главни управления се намират на техните територии и извършват презастрахователна дейност в Общността.

3. Без да се засяга член 300, параграфи 1 и 2 от Договора, Комисията проучва резултатите от посочените в параграф 1 от настоящия член преговори, както и създалата се ситуация, с помощта на Европейския комитет по застраховане и пенсионно осигуряване.

ДЯЛ VII

ДЪЩЕРНИ ДРУЖЕСТВА НА ПРЕДПРИЯТИЯ МАЙКИ, КОИТО СЕ РЕГУЛИРАТ СЪГЛАСНО ЗАКОНОДАТЕЛСТВОТО НА ТРЕТА СТРАНА, И ПРИДОБИВАНЕ НА УЧАСТИЯ ОТ ТЕЗИ ПРЕДПРИЯТИЯ МАЙКИ

Член 51

Информация, предоставяна от държавите-членки на Комисията

Компетентните власти на държавите-членки информират Комисията и компетентните власти на другите държави-членки:

а) за всеки лиценз на пряко или косвено дъщерно дружество, чието едно или повече предприятия майки се регулират съгласно законодателството на трета страна;

▼B

б) когато това предприятие майка придобие участие в презастрахователно предприятие от Общността, което става негово дъщерно дружество.

Ако лицензът, посочен в буква а), е издаден на прякото или косвеното дъщерно дружество на едно или повече предприятия-майки, регулирани съгласно законодателството на трета страна, в нотификацията, която компетентните власти изпращат на Комисията, се излага структурата на групата.

Член 52

Третиране в трети страни на презастрахователни предприятия от Общността

1. Държавите-членки информират Комисията за всички принципни затруднения, които техните презастрахователни предприятия срещат при установяването и извършването на дейността си, или при осъществяване на дейността си в трета страна.

2. Комисията периодично изготвя доклад, с който се проучва третирането на презастрахователни предприятия от Общността в трети страни, съгласно условията на параграф 3, по отношение на установяването на презастрахователни предприятия от Общността в трети страни, придобиването на участия в презастрахователни предприятия от трети страни, осъществяването на презастрахователна дейност от тези установени предприятия и презграничното предоставяне на презастрахователни услуги от Общността към трети страни. Комисията представя тези доклади на Съвета, заедно с подходящи предложения или препоръки.

3. В случаите, когато Комисията установи, на базата на посочените в параграф 2 доклади или друга информация, че трета страна не предоставя на презастрахователни предприятия от Общността ефективен пазарен достъп, тя може да представи на Съвета препоръки за получаване на подходящ мандат за водене на преговори, с цел постигане на по-добър пазарен достъп за презастрахователните предприятия от Общността.

4. Предприетите съгласно настоящия член мерки са съвместими със задълженията на Общността по международни споразумения, и по-специално в рамките на Световната търговска организация.

ДЯЛ VIII

ДРУГИ РАЗПОРЕДБИ

Член 53

Право на обжалване

Държавите-членки гарантират, че решенията, които са взети по отношение на презастрахователно предприятие по силата на законовите, подзаконовите и административните разпоредби, които прилагат настоящата директива, са предмет на обжалване.

Член 54

Сътрудничество между държавите-членки и Комисията

1. Държавите-членки си сътрудничат с цел улесняването на надзора върху презастраховането в рамките на Общността и прилагането на настоящата директива.

▼B

2. Комисията и компетентните власти на държавите-членки си сътрудничат тясно с цел улесняването на надзора върху презастраховането в рамките на Общността и за проучването на всякакви трудности, които могат да възникнат при прилагането на настоящата директива.

Член 55

Процедура на комитета

1. Комисията се подпомага от Европейския комитет по застраховане и пенсионно осигуряване.

▼M2

2. При позоваване на настоящия параграф се прилагат член 5а, параграфи 1—4 и член 7 от Решение 1999/468/ЕО, като се вземат предвид разпоредбите на член 8 от него.

_____

▼B

Член 56

Мерки за прилагане

▼M2

Следните мерки за прилагане, предназначени да изменят несъществени елементи на настоящата директива, включително чрез допълването ѝ, се приемат в съответствие с процедурата по регулиране с контрол, предвидена в член 55, параграф 2:

▼B

а) разширяване на правните форми, предвидени в приложение I,

б) изясняване на елементите на границата на платежоспособност, изброени в член 36, като се вземе предвид създаването на нови финансови инструменти,

в) увеличаване с до 50 % на размерите на премиите или претенциите, които се използват за изчисляването на изискуемата граница на платежоспособност, предвидена в член 37, параграфи 3 и 4, за видовете, различни от видовете 11, 12 и 13, изброени в буква А от приложението към Директива 73/239/ЕИО, за специфични презастрахователни дейности или видове договори, като се вземат предвид спецификите на тези дейности или договори,

г) промяна на минималния гаранционен капитал, предвиден в член 40, параграф 2, като се вземат предвид икономическите и финансовите развития,

д) изясняване на дефинициите в член 2, за да се гарантира унифицираното прилагане на настоящата директива в рамките на Общността,

▼M1

е) корекции на критериите, установени в член 19а, параграф 1, с цел да се отчете бъдещото развитие и да се гарантира еднакво прилагане на настоящата директива.

▼B

ДЯЛ IX

ИЗМЕНЕНИЯ НА СЪЩЕСТВУВАЩИ ДИРЕКТИВИ

Член 57

Изменения на Директива 73/239/ЕИО

Директива 73/239/ЕИО се изменя, както следва:

1. В член 12а параграфи 1 и 2 се заменят със следното:

„1. С компетентните власти на другите заинтересовани държави-членки се провеждат консултации преди издаването на лиценз на предприятие, което извършва дейност по общо застраховане, което е:

а) дъщерно дружество на застрахователно или презастрахователно предприятие с лиценз в друга държава-членка; или

б) дъщерно дружество на предприятието-майка на застрахователно или презастрахователно предприятие с лиценз в друга държава-членка; или

в) контролирано от същото лице, физическо или юридическо, което контролира застрахователно или презастрахователно предприятие с лиценз в друга държава-членка.

2. С компетентните власти на заинтересованата държава-членка, които отговарят за надзора върху кредитни институции или инвестиционни посредници, се провеждат консултации преди издаването на лиценз на предприятие, което извършва дейност по общо застраховане, което е:

а) дъщерно дружество на кредитна институция или инвестиционен посредник с лиценз в рамките на Общността; или

б) дъщерно дружество на предприятието-майка на кредитна институция или инвестиционен посредник с лиценз в рамките на Общността; или

в) контролирано от същото лице, физическо или юридическо, което контролира кредитна институция или инвестиционен посредник с лиценз в рамките на Общността.“

2. В член 13, параграф 2 се добавя следната алинея:

„Държавата-членка по произход на застрахователното предприятие няма да възразява срещу презастрахователен договор, сключен от това застрахователно предприятие с презастрахователно предприятие, което има лиценз в съответствие с Директива 2005/68/ЕО на Европейския парламент и на Съвета от 16 ноември 2005 г. относно презастраховането (*), или със застрахователно предприятие, което има лиценз в съответствие с настоящата директива или Директива 2002/83/ЕО на Европейския парламент и на Съвета от 5 ноември 2002 г. относно животозастраховането (**), по причини, които са пряко свързани с финансовата стабилност на презастрахователното или застрахователното предприятие.

(*) ОВ L 323, 9.12.2005 г., стр. 1.
(**) ОВ L 345, 19.12.2002 г., стр. 1. Директива, последно изменена с Директива 2005/1/ЕО (ОВ L 79, 24.3.2005 г., стр. 9).“

3. В член 15 параграфи 2 и 3 се заменят със следното:

„2. Държавата-членка по произход изисква от всяко застрахователно предприятие да осигури покритие на техническите резерви и изравнителния резерв, посочени в член 15а от

▼B

настоящата директива, в съответствие с активите съгласно с член 6 от Директива 88/357/ЕИО. По отношение на рисковете, разположени в Общността, тези активи трябва да бъдат локализирани в рамките на Общността. Държавите-членки не изискват от застрахователните предприятия да локализират активите си в която и да е конкретна държава-членка. Независимо от това, държавата-членка по произход може да допуска облекчения по отношение на правилата за локализиране на активите.

3. Държавите-членки не поддържат или не въвеждат за формирането на техническите резерви система на брутни резерви, която изисква даването в залог на активи за покритие на неспечелени премии и предстоящи плащания от страна на презастрахователя, когато последният е презастрахователно предприятие с лиценз в съответствие с Директива 2005/68/ЕО или е застрахователно предприятие с лиценз в съответствие с настоящата директива или Директива 2002/83/ЕО.

Ако държавата-членка по произход разреши които и да е технически резерви да бъдат покрити с претенции срещу презастраховател, който не е нито презастрахователно предприятие с лиценз в съответствие с Директива 2005/68/ЕО, нито застрахователно предприятие с лиценз в съответствие с настоящата директива или Директива 2002/83/ЕО, тя определя условията за приемането на тези претенции.“

4. Член 16, параграф 2 се изменя, както следва:

а) буква б) от първата алинея се заменя със следното:

„б) резервите (законоустановени или други резерви), които не съответстват на поетите задължения, нито се класифицират като изравнителни резерви;“

б) уводните думи и буква а) от четвъртата алинея се заменят със следното:

„действителната граница на платежоспособност се намалява също и със следните елементи:

а) участия, които застрахователното предприятие притежава във:

— застрахователни предприятия по смисъла на член 6 от настоящата директива, член 4 от Директива 2002/83/ЕО или член 1, буква б) от Директива 98/78/ЕО на Европейския парламент и на Съвета,

— презастрахователни предприятия по смисъла на член 3 от Директива 2005/68/ЕО или презастрахователни предприятия на трети страни по смисъла на член 1, параграф 1 от Директива 98/78/ЕО,

— застрахователни холдингови дружества по смисъла на член 1, i) от Директива 98/78/ЕО,

— кредитни и финансови институции по смисъла на член 1, параграфи 1 и 5 от Директива 2000/12/ЕО на Европейския парламент и на Съвета,

— инвестиционни посредници и финансови институции по смисъла на член 1, параграф 2 от Директива 93/22/ЕИО на Съвета и член 2, параграфи 4 и 7 от Директива 93/6/ЕИО на Съвета.“

▼B

5. Член 16а се изменя, както следва:

а) в параграф 3 седмата алинея се заменя със следното:

„Така получената сума се умножава по съотношението между размера на претенциите, които остава да бъдат поети от предприятието след приспадането на сумите, които се покриват от презастраховката, и брутния размер на претенциите, като се вземат последните три финансови години; това съотношение не може да бъде под 50 %. По искане на застрахователното предприятие, което е подкрепено с доказателства и е, отправено до компетентната власт на държавата-членка по произход и със съгласието на тази власт, сумите, които се покриват от носители със специална цел, посочени в член 46 от Директива 2005/68/ЕО, могат да бъдат приспаднати като презастраховка.“;

б) в параграф 4 седмата алинея се заменя със следното:

„Така получената сума се умножава по съотношението между размера на претенциите, които остава да бъдат поети от предприятието след приспадането на сумите, които се покриват от презастраховката, и брутния размер на претенциите, като се вземат последните три финансови години; това съотношение не може да бъде под 50 %. По искане на застрахователното предприятие, което е подкрепено с доказателства и е отправено до компетентната власт на държавата-членка, където се намира главното управление, и със съгласието на тази власт, сумите, които се покриват от носители със специална цел, посочени в член 46 от Директива 2005/68/ЕО, могат да бъдат приспаднати като презастраховка.“

6. Добавя се следният член:

„Член 17б

1. Всяка държава-членка изисква от застрахователно предприятие, чийто главно управление се намира на нейната територия, и което извършва презастрахователна дейност, да формира по отношение на цялостната си дейност минимален гаранционен капитал в съответствие с член 40 от Директива 2005/68/ЕО, ако е изпълнено едно от следните условия:

а) събраните презастрахователни премии превишават 10 % от брутния му премиен приход;

б) събраните презастрахователни премии превишават 50 000 000 EUR;

в) техническите резерви, които произтичат от неговата дейност по активно презастраховане, превишават 10 % от общите му технически резерви.

2. Всяка държава-членка може да избере да приложи за застрахователните предприятия, посочени в параграф 1 от настоящия член, и чийто адрес на управление се намира на нейната територия, разпоредбите на член 34 от Директива 2005/68/ЕО по отношение на тяхната дейност по активно презастраховане, ако едно от установените в посочения параграф условия е изпълнено.

▼B

В този случай съответната държава-членка изисква, всички активи, които се използват от застрахователното предприятие за покритие на техническите резерви, отговарящи на дейността му по активно презастраховане, да бъдат отделени, както и да бъдат управлявани и разграничавани от дейността по пряко застраховане на застрахователното предприятие, без каквато и да е възможност за трансфер. В такъв случай и само доколкото е засегната тяхната дейност по активно презастраховане, застрахователните предприятия не са предмет на членове 20, 21 и 22 от Директива 92/49/ЕИО (*) и на приложение I към Директива 88/357/ЕИО.

Всяка държава-членка гарантира, че нейните компетентни власти извършват проверка на разделянето, предвидено във втората алинея.

3. Ако Комисията вземе решение съгласно член 56, буква в) от Директива 2005/68/ЕО да увеличи размерите, които се използват за изчисляване на изискуемата граница на платежоспособност, предвидена в член 37, параграфи 3 и 4 от настоящата директива, всяка държава-членка прилага за застрахователните предприятия, посочени в параграф 1 от настоящия член, разпоредбите на членове 35—39 от посочената директива по отношение на тяхната дейност по активно презастраховане.

(*) Директива 92/49/ЕИО на Съвета от 18 юни 1992 г. за съгласуването на законовите, подзаконовите и административните разпоредби, свързани с прякото застраховане, различно от животозастраховането (Трета директива за застраховането, различно от животозастраховане) (ОВ L 228, 11.8.1992 г., стр. 1). Директива, последно изменена с Директива 2005/1/ЕО.“

7. В член 20а параграф 4 се заменя със следното:

„4. Държавите-членки гарантират, че компетентните власти имат правомощия да ограничат редуцирането на границата на платежоспособност, определена в съответствие с член 16а, на базата на презастраховката, ако:

а) естеството или качеството на презастрахователните договори се е променило значително след последната финансова година;

б) няма или е налице ограничен риск при трансфера по презастрахователните договори.“

Член 58

Изменения на Директива 92/49/ЕИО

Директива 92/49/ЕИО се изменя, както следва:

1. В член 15 параграф 1а се заменя със следното:

„1а. Ако приобретателят на участията, посочени в параграф 1 от настоящия член, е застрахователно предприятие, презастрахователно предприятие, кредитна институция или инвестиционен посредник с лиценз в друга държава-членка, или е предприятието майка на такова предприятие, или е физическо или юридическо лице, което контролира такова предприятие, както и ако в резултат на това придобиване предприятието, в което приобретателят възнамерява да има участие, би станало дъщерно дружество или предмет на контрол от страна на приобретателя, оценката на придобиването е предмет на предварителни консултации, посочени в член 12а от Директива 73/239/ЕИО.“

▼B

2. В член 16 параграфи 4, 5 и 6 се заменят със следното:

„4. Компетентните власти, които получават поверителна информация съгласно параграфи 1 или 2, могат да я използват само при изпълнението на задълженията си:

— за да проверят дали условията, които регулират започването на презастрахователна дейност, са изпълнени, както и да улеснят надзора върху тази дейност, особено по отношение на надзора върху застрахователните резерви, границите на платежоспособност, административните и счетоводните процедури, както и механизмите за вътрешен контрол,

— за да налагат наказания,

— в административни обжалвания срещу решения на компетентните власти, или

— в съдебни производства, които са започнали съгласно член 53 или специални разпоредби, предвидени в настоящата директива и други директиви, приети в областта на застрахователните и презастрахователните предприятия.

5. Параграфи 1 и 4 не изключват обмен на информация в държава-членка, когато има две или повече компетентни власти в тази държава-членка, или между държавите-членки, между компетентните власти и:

— властите, отговорни за официалния надзор върху кредитни институции и други финансови организации, както и властите, отговорни за надзора върху финансови пазари,

— органите, участващи в ликвидацията и несъстоятелността на застрахователни и презастрахователни предприятия, както и в други подобни процедури, и

— лицата, отговорни за извършването на законоустановени проверки на счетоводните отчети на застрахователни предприятия, презастрахователни предприятия и други финансови институции,

при изпълнението на техните надзорни функции и при разкриването на информация, необходима за изпълнението на техните задължения, пред органи, които администрират принудителни ликвидационни производства или гаранционни механизми. Информацията, получена от тези власти, органи и лица, е предмет на задължението за професионална тайна, определено в параграф 1.

6. Независимо от параграфи от 1 до 4 държавите-членки могат да разрешават обмен на информация между компетентните власти и:

— властите, отговорни за надзора върху органите, участващи в ликвидацията и несъстоятелността на застрахователни или презастрахователни предприятия, както и в други подобни процедури, или

— властите, отговорни за надзора върху лицата, натоварени с извършването на законоустановени проверки на счетоводните отчети на застрахователни предприятия, презастрахователни предприятия, кредитни институции, инвестиционни посредници и други финансови институции, или

— независими актюери на застрахователни предприятия или презастрахователни предприятия, които извършват законоустановен надзор върху тези предприятия, и органите, отговорни за надзора върху тези актюери.

▼B

Държавите-членки, които се възползват от предвидената в първата алинея възможност, изискват да бъдат спазени поне следните условия:

— тази информация е за целите на извършването на законоустановения надзор, посочен в първата алинея;

— информацията, получена в този контекст, е предмет на определените в параграф 1 условия за спазване на професионална тайна;

— когато информацията е с произход от друга държава-членка, тя не може да бъде разкривана без изричното съгласие на компетентните власти, които са я разкрили, и когато е уместно, се разкрива единствено за целите, за които тези власти са дали съгласието си.

Държавите-членки съобщават на Комисията и на другите държави-членки наименованията на властите, лицата и органите, които могат да получават информация съгласно настоящия параграф.“

3. Член 21, параграф 1 се изменя, както следва:

а) уводните думи се заменят със следното:

„1. Държавата-членка по произход може да не разреши на застрахователните предприятия да осигуряват покритие на техническите и изравнителните си резерви с активи, различни от тези в следните категории:“;

б) буква е) от буква Б се заменя със следното:

„е) задължения на презастрахователи, включително дялове на презастрахователи в техническите резерви, както и от носители със специална цел, посочени в член 46 от Директива 2005/68/ЕО на Европейския парламент и на Съвета от 16 ноември 2005 г. относно презастраховането (*).

(*) ОВ L 323, 9.12.2005 г., стр. 1.“;

в) третата алинея от буква В се заменя със следното:

„Включването на който и да е актив или категория активи, изброени в първата алинея, не означава, че тези активи следва автоматично да бъдат приети като покритие на техническите резерви. Държавата-членка по произход установява по-подробни правила, които определят условията за използване на допустими активи.“

4. В член 22, параграф 1 уводните думи се заменят със следното:

„1. По отношение на активите, които покриват техническите резерви и изравнителните резерви, държавата-членка по произход изисква от всяко застрахователно предприятие да не инвестира над:“.

Член 59

Изменения на Директива 98/78/ЕО

Директива 98/78/ЕО се изменя, както следва:

1. Заглавието се заменя със следното:

„Директива 98/78/ЕО на Европейския парламент и на Съвета от 27 октомври 1998 г. относно допълнителния надзор върху застрахователни и презастрахователни предприятия, които са част от застрахователна или презастрахователна група“.

▼B

2. Член 1 се изменя, както следва:

а) букви в), и), й) и к) се заменят със следното:

„в) „презастрахователно предприятие“ означава предприятие, което е получило официален лиценз в съответствие с член 3 от Директива 2005/68/ЕО на Европейския парламент и на Съвета от 16 ноември 2005 г. относно презастраховането (*);

(*) ОВ L 323, 9.12.2005 г., стр. 1.“

„и) „застрахователно холдингово дружество“ означава предприятие майка, чиято основна дейност е придобиване и притежаване на участия в дъщерни дружества, когато тези дъщерни дружества са изключително или основно застрахователни предприятия, презастрахователни предприятия или застрахователни предприятия от трети страни, като поне едно от тези дъщерни дружества е застрахователно или презастрахователно предприятие, което не е финансов холдинг със смесена дейност по смисъла на Директива 2002/87/ЕО на Европейския парламент и на Съвета от 16 декември 2002 г. относно допълнителния надзор върху кредитни институции, застрахователни предприятия и инвестиционни посредници във финансов конгломерат (*);

й) „застрахователно холдингово дружество със смесена дейност“ означава предприятие майка, различно от застрахователно предприятие, застрахователно предприятие от трети страни, презастрахователно предприятие, презастрахователно предприятие от трети страни, застрахователно холдингово дружество или финансов холдинг със смесена дейност по смисъла на Директива 2002/87/ЕО, което включва поне едно застрахователно или презастрахователно предприятие сред неговите дъщерни дружества;

к) „компетентни власти“ означава националните органи, които имат правомощия по силата на законов или подзаконов акт да извършват надзор върху застрахователни или презастрахователни предприятия

(*) ОВ L 35, 11.2.2003 г., стр. 1. Директива, последно изменена с Директива 2005/1/ЕО (ОВ L 79, 24.3.2005 г., стр. 9).“

б) добавя се следната буква:

„л) „презастрахователно предприятие от трети страни“ означава предприятие, което би изисквало лиценз в съответствие с член 3 от Директива 2005/68/ЕО, чието главно управление в рамките на Общността;“.

3. Членове 2, 3 и 4 се заменят със следното:

„Член 2

Случаи на прилагане на допълнителен надзор върху застрахователни и презастрахователни предприятия

1. В допълнение към разпоредбите на Директива 73/239/ЕИО, Директива 2002/83/ЕО на Европейския парламент и на Съвета от 5 ноември 2002 г. относно животозастраховането (*) и Директива 2005/68/ЕО, които установяват правилата за надзора върху застрахователни и презастрахователни предприятия, държавите-членки предвиждат надзор върху всяко застрахователно или презастрахователно предприятие, което е предприятие, участващо в поне едно застрахователно предприятие,

▼B

презастрахователно предприятие, застрахователно предприятие на трети страни или презастрахователно предприятие на трети страни, да бъде извършван по начина, описан в членове 5, 6, 8 и 9 от настоящата директива.

2. Всяко застрахователно или презастрахователно предприятие, предприятието-майка на което е застрахователно холдингово дружество, застрахователно предприятие на трети страни или презастрахователно предприятие на трети страни, е предмет на допълнителен надзор по начина, описан в член 5, параграф 2 и членове 6, 8 и 10.

3. Всяко застрахователно или презастрахователно предприятие, предприятието майка на което е застрахователно холдингово дружество със смесена дейност, е предмет на допълнителен надзор по начина, описан в член 5, параграф 2, и членове 6 и 8.

Член 3

Обхват на допълнителния надзор

1. Упражняването на допълнителен надзор в съответствие с член 2 не изисква по никакъв начин от компетентните власти да имат надзорна роля по отношение на конкретното застрахователно предприятие от трети страни, презастрахователно предприятие от трети страни, застрахователно холдингово дружество или застрахователно холдингово дружество със смесена дейност.

2. Допълнителният надзор обхваща следните предприятия, посочени в членове 5, 6, 8, 9 и 10:

— свързани предприятия на застрахователното или презастрахователното предприятие,

— участващи предприятия в застрахователното или презастрахователното предприятие,

— свързани предприятия на участващо предприятие в застрахователното или презастрахователното предприятие.

3. Държавите-членки могат да вземат решение да не включват в посочения в член 2 допълнителен надзор предприятията, чието седалище според устройствения акт се намира в трети страни, когато са налице правни пречки за трансфера на необходимата информация, без да се засягат разпоредбите на приложение I, точка 2.5, както и на приложение II, точка 4.

Освен това компетентните власти, които отговарят за упражняването на допълнителен надзор, могат в случаите, изброени по-долу, да вземат решение по отношение на всеки конкретен случай да не включват дадено предприятие в посочения в член 2 допълнителен надзор:

— ако предприятието, което следва да бъде включено, е от незначителен интерес по отношение на целите на допълнителния надзор върху застрахователни или презастрахователни предприятия;

— ако включването на финансовото състояние на предприятието би било неуместно или подвеждащо по отношение на целите на допълнителния надзор върху застрахователни или презастрахователни предприятия.

Член 4

Компетентни власти за упражняването на допълнителен надзор

1. Допълнителният надзор се упражнява от компетентните власти на държавата-членка, в която застрахователното или

▼B

презастрахователното предприятие е получило официална лиценз съгласно член 6 от Директива 73/239/ЕИО или член 4 от Директива 2002/83/ЕО, или член 3 от Директива 2005/68/ЕО.

2. Когато застрахователните или презастрахователните предприятия с лиценз в две или повече държави-членки имат за предприятие майка едно и също застрахователно холдингово дружество, застрахователно предприятие от трети страни, презастрахователно предприятие от трети страни или застрахователно холдингово дружество със смесена дейност, компетентните власти на заинтересованите държави-членки могат да се договарят по отношение на това коя от тях ще отговаря за упражняването на допълнителен надзор.

3. Ако държава-членка има повече от една компетентна власт за разумен надзор върху застрахователни и презастрахователни предприятия, то държавата-членка взема необходимите мерки за осигуряване на координацията между тези власти.

_____

(*) ОВ L 345, 19.12.2002 г., стр. 1. Директива, последно изменена с Директива 2005/1/ЕО.“

4. В член 5 параграф 1 се заменя със следното:

„1. Държавите-членки предвиждат, че компетентните власти следва да изискват от всяко застрахователно или презастрахователно предприятие, което е предмет на допълнителен надзор, да има адекватни механизми за вътрешен контрол за изготвянето на всички данни и информация, релевантни на целите на този допълнителен надзор.“

5. Членове 6, 7 и 8 се заменят със следното:

„Член 6

Достъп до информация

1. Държавите-членки предвиждат, че техните компетентни власти, отговарящи за упражняването на допълнителен надзор, следва да имат достъп до всяка информация, която би била релевантна за целите на надзора върху застрахователно или презастрахователно предприятие, което е предмет на допълнителен надзор. Компетентните власти могат да се обръщат директно към съответните предприятия, посочени в член 3, параграф 2, за да получават необходимата информация, само ако тази информация е била поискана от застрахователното или презастрахователното предприятие и не е била предоставена от него.

2. Държавите-членки предвиждат, че техните компетентни власти могат да извършват на тяхната територия, самостоятелно или чрез посредничеството на лица, които назначават за тази цел, проверка на място на упоменатата в параграф 1 информация при:

— застрахователното предприятие, предмет на допълнителен надзор,

— презастрахователното предприятие, предмет на допълнителен надзор,

— дъщерни дружества на това застрахователно предприятие,

— дъщерни дружества на това презастрахователно предприятие,

— предприятие майка на това застрахователно предприятие,

— предприятие майка на това презастрахователно предприятие,

▼B

— дъщерни дружества на предприятието майка на това застрахователно предприятие,

— дъщерни дружества на предприятието майка на това презастрахователно предприятие.

3. Ако при прилагането на настоящия член и в специфични случаи, компетентните власти на държава-членка желаят да проверят важна информация относно предприятие, което се намира в друга държава-членка, и което е свързано застрахователно предприятие, дъщерно дружество, предприятие майка или дъщерно дружество на предприятие майка на застрахователното или презастрахователното предприятие, предмет на допълнителен надзор, те трябва да поискат от компетентните власти на другата държава-членка да извършат проверката. Властите, които получават искането, следва да се произнесат по него в рамките на правомощията си, като извършат проверката самостоятелно, като разрешат извършването ѝ от властите, които са я поискали, или като разрешат на одитор или експерт да я извърши.

Ако пожелае това, отправилата искането компетентна власт може да участва в проверката, когато не я извършва самостоятелно.

Член 7

Сътрудничество между компетентните власти

1. Когато застрахователни или презастрахователни предприятия, установени в различни държави-членки, са пряко или косвено свързани или имат общо участващо предприятие, компетентните власти на всяка държава-членка си представят при поискване всяка информация, която може да позволи или улесни упражняването на надзора съгласно настоящата директива, както и представят по тяхна инициатива всяка информация, която считат за съществена по отношение на другите компетентни власти.

2. Когато застрахователно или презастрахователно предприятие и кредитна институция съгласно дефиницията, дадена в Директива 2000/12/ЕО на Европейския парламент и на Съвета от 20 март 2000 г. относно предприемането и осъществяването на дейност от кредитни институции (*), или инвестиционен посредник съгласно дефиницията, дадена в Директива 93/22/ЕИО на Съвета от 10 май 1993 г. относно инвестиционните услуги в областта на ценните книжа (**), или и двете, са пряко или косвено свързани или имат общо участващо предприятие, компетентните власти и властите, които отговарят публично за надзора върху тези други предприятия, си сътрудничат тясно. Без да се засягат съответните им отговорности, тези власти си предоставят взаимно всяка информация, която би улеснила тяхната задача, и по-специално в рамките на настоящата директива.

3. Получената съгласно настоящата директива информация, и по-специално всеки обмен на информация между компетентните власти, предвиден в настоящата директива, е предмет на задължението за професионална тайна, дефинирано в член 16 от Директива 92/49/ЕИО на Съвета от 18 юни 1992 г. за съгласуването на законовите, подзаконови и административни разпоредби, свързани с прякото застраховане, различно от животозастраховането (Трета директива за застраховането, различно от животозастраховане) (***), както и в член 16 от Директива 2002/83/ЕО и членове 24—30 от Директива 2005/68/ЕО.

▼B

Член 8

Вътрешногрупови сделки

1. Държавите-членки предвиждат, че компетентните власти упражняват общ надзор върху сделките между:

а) застрахователно или презастрахователно предприятие и:

i) свързано предприятие със застрахователното или презастрахователното предприятие;

ii) участващо предприятие в застрахователното или презастрахователното предприятие;

iii) свързано предприятие с участващо предприятие в застрахователното или презастрахователното предприятие;

б) застрахователно или презастрахователно предприятие и физическо лице, което има участие в:

i) застрахователното предприятие, презастрахователното предприятие или някое от свързаните с него предприятия;

ii) участващо предприятие в застрахователното предприятие или в презастрахователното предприятие;

iii) свързано предприятие с участващо предприятие в застрахователното предприятие или в презастрахователното предприятие.

Тези сделки засягат по-специално:

— заеми,

— гаранции и задбалансови операции,

— елементи, които са допустими за границата на платежоспособност,

— инвестиции,

— презастрахователни и операции по ретроцесия,

— споразумения за разпределение на разходите.

2. Държавите-членки изискват от застрахователните и презастрахователните предприятия да разполагат с адекватни процедури за управление на риска и механизми за вътрешен контрол, включително надеждни процедури за отчитане и счетоводни процедури, с оглед да идентифицират, измерват, наблюдават и контролират по подходящ начин предвидените в параграф 1 сделки. Също така, държавите-членки изискват, поне веднъж годишно застрахователните и презастрахователните предприятия да се отчитат пред компетентните власти по отношение на значимите транзакции. Тези процедури и механизми са предмет на проверка от страна на компетентните власти.

Ако въз основа на тази информация се установи, че платежоспособността на застрахователното или презастрахователното предприятие е или може да бъде застрашена, компетентната власт взема подходящи мерки на ниво застрахователно или презастрахователно предприятие.

(*) ОВ L 126, 26.5.2000 г., стр. 1. Директива, последно изменена с Директива 2005/1/ЕО.

(**) ОВ L 141, 11.6.1993 г., стр. 27. Директива, последно изменена с Директива 2002/87/ЕО.

(***) ОВ L 228, 11.8.1992 г., стр. 1. Директива, последно изменена с Директива 2005/1/ЕО.“

6. В член 9, параграф 3 се заменя със следното:

▼B

„3. Ако посоченото в параграф 1 изчисление покаже, че коригираната платежоспособност е отрицателна, компетентните власти вземат подходящи мерки на ниво въпросното застрахователно или презастрахователно предприятие.“

7. Член 10 се изменя, както следва:

а) заглавието се заменя със следното:

„Застрахователни холдингови дружества, застрахователни предприятия от трети страни и презастрахователни предприятия от трети страни“;

б) параграфи 2 и 3 се заменят със следното:

„2. В случая, посочен в член 2, параграф 2, изчислението включва всички свързани предприятия със застрахователното холдингово дружество, застрахователното предприятие от трети страни или презастрахователното предприятие от трети страни, по предвидения в приложение II начин.

3. Ако въз основа на това изчисление, компетентните власти заключат, че платежоспособността на дъщерно застрахователно или презастрахователно предприятие на застрахователното холдингово дружество, застрахователното предприятие от трети страни или презастрахователното предприятие от трети страни е или може да бъде застрашена, те вземат подходящи мерки на ниво застрахователното или презастрахователното предприятие.“

8. Член 10а се изменя, както следва:

а) в параграф 1, буква б) се заменя със следното:

„б) презастрахователни предприятия, в които участват предприятия по смисъла на член 2, и които имат главно управление в трета страна;

в) застрахователни предприятия от трети страни или презастрахователни предприятия от трети страни, в които участват предприятия по смисъла на член 2, чието главно управление се намира в Общността.“;

б) параграф 2 се заменя със следното:

„2. Посочените в параграф 1 споразумения целят поспециално да гарантират, едновременно:

а) че компетентните власти на държавите-членки могат да получават необходимата информация за допълнителния надзор върху застрахователни и презастрахователни предприятия, които имат главно управление в Общността, и които имат дъщерни дружества или участия в предприятия извън Общността; и

б) че компетентните власти на трети страни могат да получават необходимата информация за допълнителния надзор върху застрахователни и презастрахователни предприятия, които имат адрес на управление на тяхната територия, и които имат дъщерни дружества или участия в предприятия в една или повече държави-членки.“

9. Приложения I и II към Директива 98/78/ЕО се заменят с приложение II към настоящата директива.

▼B

Член 60

Изменения на Директива 2002/83/ЕО

Директива 2002/83/ЕО се изменя, както следва:

1. В член 1, параграф 1, се добавя следната буква:

„т) „презастрахователно предприятие“ означава презастрахователно предприятие по смисъла на член 2, буква в) от Директива 2005/68/ЕО на Европейския парламент и на Съвета от 16 ноември 2005 г. относно презастраховането (*)

(*) ОВ L 323, 9.12.2005 г., стр. 1.“

2. Добавя се следният член:

„Член 9а

Предварителни консултации с компетентните власти на други държави-членки

1. С компетентните власти на другите заинтересовани държави-членки се провеждат консултации преди издаването на лиценз на животозастрахователно предприятие, което е:

а) дъщерно дружество на застрахователно или презастрахователно предприятие с лиценз в друга държава-членка; или

б) дъщерно дружество на предприятието-майка на застрахователно или презастрахователно предприятие с лиценз в друга държава-членка; или

в) контролирано от същото лице, независимо от това дали е физическо или юридическо лице, което контролира застрахователно или презастрахователно предприятие с лиценз в друга държава-членка.

2. С компетентния орган на заинтересованата държава-членка, който отговаря за надзора върху кредитни институции или инвестиционни посредници, се провеждат консултации преди издаването на лиценз на животозастрахователно предприятие, което е:

а) дъщерно дружество на кредитна институция или инвестиционен посредник с лиценз в Общността; или

б) дъщерно дружество на предприятието-майка на кредитна институция или инвестиционен посредник с лиценз в Общността; или

в) контролирано от същото лице, независимо от това дали е физическо или юридическо лице, което контролира кредитна институция или инвестиционен посредник с лиценз в Общността.

3. Съответните компетентни власти, посочени в параграфи 1 и 2, провеждат консултации помежду си, по-специално при оценката на годността на акционерите, както и на репутацията и опита на директорите, участващи в управлението на друг стопански субект от същата група. Те обменят информация относно годността на акционерите, както и относно репутацията и опита на директорите, която е релевантна за другите заинтересовани, от издаването на лиценз, компетентни власти, както и за текущата оценка на съответствието с оперативните условия.“

▼B

3. В член 10, параграф 2, се добавя следната алинея:

„Държавата-членка по произход на застрахователното предприятие не може да възрази срещу презастрахователен договор, сключен от застрахователното предприятие с презастрахователно предприятие с лиценз в съответствие с Директива 2005/68/ЕО, или от застрахователно предприятие с лиценз в съответствие с Директива 73/239/ЕИО или с настоящата директива, по причини, които са пряко свързани с финансовата стабилност на презастрахователното или застрахователното предприятие.“

4. В член 15 се добавя следният параграф:

„1a. Ако приобретателя на участията, посочени в параграф 1 от настоящия член, е застрахователно предприятие, презастрахователно предприятие, кредитна институция или инвестиционен посредник с лиценз в друга държава-членка, или е предприятието-майка на това предприятие, или е физическо или юридическо лице, което контролира това предприятие, и ако в резултат на това придобиване, предприятието, в което приобретателят възнамерява да има участие, би станало негово дъщерно дружество или контролирано от приобретателя предприятие, оценката на придобиването трябва да е предмет на предварителните консултации, посочени в член 9a.“

5. Член 16 се изменя, както следва:

а) параграфи 4, 5 и 6 се заменят със следното:

„4. Компетентните власти, които получават поверителна информация по силата на параграфи 1 и 2, могат да я използват само при изпълнението на задълженията си,:

— за да проверят изпълнението на условията, регулиращи започването на застрахователна дейност, както и да обезпечат наблюдението на извършването на тази дейност, особено по отношение на техническите резерви, границите на платежоспособност, административните и счетоводните процедури и механизмите за вътрешен контрол, или

— за да налагат наказания,

— при административни обжалвания срещу решения на компетентния орган, или

— в съдебни производства, открити по силата на член 67 или съгласно специалните разпоредби, предвидени в настоящата директива и други директиви, приети в областта на застрахователните и презастрахователните предприятия.

5. Параграфи 1 и 4 не засягат обмена на информация в рамките на една държава-членка, където са на лице две или повече компетентни власти или между държавите-членки, между компетентните власти и:

— властите, отговорни за официалния надзор върху кредитни институции и други финансови организации, както и властите, отговорни за надзора на финансовите пазари,

— органите, участващи в ликвидацията и несъстоятелността на застрахователни предприятия, презастрахователни предприятия, както и в други подобни процедури, и

— лицата, отговорни за извършването на законоустановен одит на счетоводните сметки на застрахователни предприятия, презастрахователни предприятия и други финансови институции,

▼B

при изпълнението на техните надзорни функции и при разкриването на информация пред органи, които администрират принудителни ликвидационни производства или гаранционни фондове, необходима им за изпълнението на техните задължения. Информацията, получена от тези власти, органи и лица, е предмет на задължението за спазване на професионална тайна, определено в параграф 1.

6. Независимо от параграфи 1—4, държавите-членки могат да разрешават обмен на информация между компетентните власти и:

— властите, отговорни за надзора върху органите, участващи в ликвидацията и несъстоятелността на застрахователни предприятия, презастрахователни предприятия, както и в други подобни процедури, или

— властите, отговорни за надзора върху лицата, натоварени с извършването на законоустановен одит на счетоводните сметки на застрахователни предприятия, презастрахователни предприятия, кредитни институции, инвестиционни посредници и други финансови институции, или

— независими актюери на застрахователни предприятия и презастрахователни предприятия, които извършват законоустановен надзор върху тези предприятия, и органите, отговорни за надзора върху тези актюери.

Държавите-членки, които се възползват от предвидената в първата алинея възможност, изискват да бъдат спазени поне следните условия:

— тази информация е за целите на извършването на законоустановения надзор, упоменат в първата алинея;

— информацията, получена в този контекст, е предмет на определените в параграф 1 условия за спазване на професионална тайна;

— когато информацията е с произход от друга държава-членка, тя не може да бъде разкривана без изричното съгласие на компетентните власти, които са я разкрили, и когато е уместно, се разкрива единствено за целите, за които тези власти са дали съгласието си.

Държавите-членки съобщават на Комисията и на другите държави-членки наименованията на властите, лицата и органите, които могат да получават информация съгласно настоящия параграф.“;

б) параграф 8 се заменя със следното:

„8. Параграфи 1—7 не препятстват компетентния орган да предоставя:

— на централни банки и други органи с подобна функция в качеството им на парични органи,

— когато е уместно, на други публични власти, отговорни за надзора на платежните системи,

информация, която е предназначена за изпълнението на техните задачи, както и не препятстват тези власти или органи да предават на компетентните власти такава информация, от каквато те могат да се нуждаят за целите на параграф 4. Информацията, получена в този контекст, е предмет на условията за спазване на професионална тайна, определени в настоящия член.“

▼B

6. В член 20, параграф 4 се заменя със следното:

„4. Държавите-членки не поддържат или не въвеждат система на брутни резерви, която изисква даването в залог на активи за покритие на неспечелени премии и предстоящи плащания, ако презастрахователят е презастрахователно предприятие с лиценз в съответствие с Директива 2005/68/ЕО или е застрахователно предприятие с лиценз в съответствие с Директива 73/239/ЕИО или настоящата директива.

Ако държавата-членка по произход позволява които и да е технически резерви да бъдат покривани с вземания от презастраховател, който не е презастрахователно предприятие с лиценз в съответствие с Директива 2005/68/ЕО, нито е застрахователно предприятие с лиценз в съответствие с Директива 73/239/ЕИО или настоящата директива, тя определя условията за признаване на тези вземания.“

7. Член 23 се изменя, както следва:

а) в параграф 1 от буква Б, буква е) се заменя със следното:

„е) задължения на презастрахователи, включително дялове на презастрахователи в техническите резерви, както и от носители със специална цел, посочени в член 46 от Директива 2005/68/ЕО;“

б) в параграф 3, първата алинея се заменя със следното:

„3. Включването на който и да е актив или категория активи, изброени в параграф 1, не означава, че тези активи следва автоматично да бъдат приети като покритие на техническите резерви. Държавата-членка по произход установява по-подробни правила, които определят условията за използване на допустими активи.“

8. В член 27, параграф 2, се добавят следните алинеи:

„Действителната граница на платежоспособност се намалява допълнително със следните съставни елементи:

а) участия, които застрахователното предприятие има в:

— застрахователни предприятия по смисъла на член 4 от настоящата директива, член 6 от Директива 73/239/ЕИО или член 1, буква б) от Директива 98/78/ЕО на Европейския парламент и на Съвета от 27 октомври 1998 г. за допълнителния надзор върху застрахователни предприятия, които са част от застрахователна група (*),

— презастрахователни предприятия по смисъла на член 3 от Директива 2005/68/ЕО или презастрахователни предприятия от трети страни по смисъла на член 1, буква л) от Директива 98/78/ЕО,

— застрахователни холдингови дружества по смисъла на член 1, (i) от Директива 98/78/ЕО,

— кредитни и финансови институции по смисъла на член 1, параграфи 1 и 5 от Директива 2000/12/ЕО на Европейския парламент и на Съвета от 20 март 2000 г. относно предприемането и осъществяването на дейност от кредитни институции (**),

— инвестиционни посредници и финансови институции по смисъла на член 1, параграф 2 от Директива 93/22/ЕИО на Съвета от 10 май 1993 г. относно инвестиционните услуги в областта на ценните книжа (***), както и по смисъла на член 2, параграфи 4 и 7 от Директива 93/6/ЕИО на Съвета от 15 март 1993 г. за капиталовата адекватност на инвестиционните посредници и кредитните институции (****);

▼B

б) всеки един от следните елементи, които застрахователното предприятие притежава по отношение на дефинираните в буква а) предприятия, в които има участие:

— инструменти, посочени в параграф 3,

— инструменти, посочени в член 16, параграф 3 от Директива 73/239/ЕИО,

— подчинени претенции и инструменти, посочени в член 35 и член 36, параграф 3 от Директива 2000/12/ЕО.

Когато акциите в друга кредитна институция, инвестиционен посредник, финансова институция, застрахователно или презастрахователно предприятие или застрахователно холдингово дружество се притежават временно за целите на дейност по финансово подпомагане, предназначена да реорганизира и оздрави това образувание, компетентната власт може да не прилага разпоредбите за редуцирането, посочени в букви а) и б) от третата алинея.

Като алтернатива на редуцирането с елементите, посочени в букви а) и б) от третата алинея, които застрахователното предприятие притежава в кредитни институции, инвестиционни посредници и финансови институции, държавите-членки могат да позволят техните застрахователни предприятия да прилагат, *mutatis mutandis*, методите 1, 2 или 3 от приложение I към Директива 2002/87/ЕО на Европейския парламент и на Съвета от 16 декември 2002 г. относно допълнителния надзор на кредитните институции, застрахователните предприятия и на инвестиционните предприятия, принадлежащи към един финансов конгломерат (*****). Метод 1 (Счетоводно консолидиране) се прилага, само ако компетентният орган е удовлетворен от нивото на интегрираното управление и вътрешния контрол по отношение на предприятията, които биха били включени в обхвата на консолидацията. Избраният метод се прилага последователно във времето.

Държавите-членки могат да предвидят, че за изчисляването на границата на платежоспособност, както е предвидено в настоящата директива, застрахователните предприятия, които са предмет на допълнителен надзор в съответствие с Директиви 98/78/ЕО или 2002/87/ЕО, не е необходимо да редуцират елементите, посочени в букви а) и б) от третата алинея от настоящия член, които са притежавани в кредитни институции, инвестиционни посредници, финансови институции, застрахователни или презастрахователни предприятия или застрахователни холдингови дружества, включени в допълнителния надзор. За целите на редуцирането на участията, посочени в настоящия параграф, понятието „участие“ има значението, което му е придадено в член 1, буква е) от Директива 98/78/ЕО.

(*) ОВ L 330, 5.12.1998 г., стр. 1. Директива, последно изменена с Директива 2005/1/ЕО (ОВ L 79, 24.3.2005 г., стр. 9).

(**) ОВ L 126, 26.5.2000 г., стр. 1. Директива, последно изменена с Директива 2005/1/ЕО.

(***) ОВ L 141, 11.6.1993 г., стр. 27. Директива, последно изменена с Директива 2002/87/ЕО (ОВ L 35, 11.2.2003 г., стр. 1).

(****) ОВ L 141, 11.6.1993 г., стр. 1. Директива, последно изменена с Директива 2005/1/ЕО.

(*****) ОВ L 35, 11.2.2003 г., стр. 1. Директива, последно изменена с Директива 2005/1/ЕО.“

▼B

9. Член 28, параграф 2 се изменя, както следва:

а) буква а) се заменя от следния текст:

„а) първи резултат:

сума, която отговаря на 4 % от математическите резерви за пряката дейност и активното презастраховане, без да се приспадат презастрахователните цесии, се умножава по съотношението, валидно за последната финансова година, между математическите резерви, нетни от презастраховане, и брутната сума на математическите резерви. Това съотношение не трябва да бъде под 85 %. По искане на застрахователното предприятие, придружено от необходимите доказателства, и което е отправено пред компетентната власт на държавата-членка, където се намира главното управление, и с изричното съгласие на този орган, сумите, които се покриват от носители със специална цел, посочени в член 46 от Директива 2005/68/ЕО, могат да бъдат приспаднати като презастраховка.“;

б) в буква б) първата алинея се заменя със следното:

„б) втори резултат:

за полици, при които рисковият капитал не е отрицателна величина, сума, която отговаря на 0,3 % от този капитал, записан от застрахователното предприятие, се умножава по съотношението, валидно за последната финансова година, между общия рисков капитал, поддържан като задължение на предприятието след презастрахователни цесии и ретроцесии, и общия рисков капитал, без приспадане на делът на презастрахователя; това съотношение не трябва да бъде под 50 %. По искане на застрахователното предприятие, придружено от необходимите доказателства, и което е отправено пред компетентния орган на държавата-членка по произход, и със съгласието на този орган, сумите, които се покриват от носители със специална цел, посочени в член 46 от Директива 2005/68/ЕО, могат да бъдат приспаднати като презастраховка.“

10. Добавя се следният член:

„Член 28а

Граница на платежоспособност на застрахователни предприятия, които извършват презастрахователна дейност

1. Всяка държава-членка прилага за застрахователните предприятия, чието главно управление се намира на нейната територия, разпоредбите на членове 35 — 39 от Директива 2005/68/ЕО по отношение на тяхната дейност по активно презастраховане, когато е изпълнено едно от следните условия:

а) събраните презастрахователни премии превишават 10 % от брутния им премиен приход;

б) събраните презастрахователни премии превишават 50 000 000 EUR;

в) техническите резерви, които се образуват в резултат от активна презастрахователна дейност, превишават 10 % от брутния размер на техническите им резерви.

▼B

2. Всяка държава-членка може да избере да приложи за застрахователните предприятия, посочени в параграф 1 от настоящия член, и чийто главно управление се намира на нейната територия, разпоредбите на член 34 от Директива 2005/68/ЕО по отношение на тяхната активна презастрахователна дейност, ако едно от установените в посочения параграф 1 условия е изпълнено.

В този случай, съответната държава-членка изисква, всички активи, които се използват от застрахователното предприятие за покритие на техническите резерви, отговарящи на активната му презастрахователна дейност, да бъдат вписвани в отделно перо, както и да бъдат управлявани и разграничавани от дейността по пряко застраховане на застрахователното предприятие, без каквато и да е възможност за трансфер. В такъв случай, и само доколкото се отнася до тяхната активна презастрахователна дейност, застрахователните предприятия не са предмет на разпоредбите на членове 20 — 26.

Всяка държава-членка гарантира, че нейните компетентни власти проверяват и удостоверяват, извършването на разграничаването, предвидено във втората алинея.“

11. В член 37, параграф 4 се заменя със следното:

„4. Държавите-членки гарантират, че компетентните власти имат правомощия да ограничават редуцирането на границата на платежоспособност, определено в съответствие с член 28, на база презастраховане, когато:

а) естеството или качеството на презастрахователните договори се е променило значително след последната финансова година;

б) няма или е налице ограничено прехвърляне на риск във връзка с презастрахователните договори.“

ДЯЛ X

ПРЕХОДНИ И ЗАКЛЮЧИТЕЛНИ РАЗПОРЕДБИ

Член 61

Право, придобито от съществуващи презастрахователни предприятия

1. За презастрахователните предприятия, които са предмет на настоящата директива, и на които е издаден лиценз или имат право да извършват презастрахователна дейност в съответствие с разпоредбите на държавите-членки, в които се намира адресът им на управление преди 10 декември 2005 г., се счита, че притежават лиценз в съответствие с член 3.

Независимо от това, те са задължени да изпълняват разпоредбите на настоящата директива относно извършването на презастрахователна дейност и изискванията, определени в член 6, букви а), в) и г), членове 7, 8 и 12, както и в членове 32—41, считано от 10 декември 2007 г.

2. Държавите-членки могат да разрешат на посочените в параграф 1 презастрахователни предприятия, които към 10 декември 2005 г. не изпълняват член 6, буква а), членове 7 и 8, както и членове 32—40, допълнителен период до 10 декември 2008 г., за да се съобразят с тези изисквания.

▼B

Член 62

Презастрахователни предприятия, които преустановяват дейността си

1. Презастрахователните предприятия, които са преустановили сключването на нови презастрахователни договори до 10 декември 2007 г. и изключително администрират съществуващия си портфейл, за да преустановят дейността си, не са предмет на настоящата директива.

2. Държавите-членки съставят списък на съответните презастрахователни предприятия и предоставят този списък на всички други държави-членки.

Член 63

Преходен период за член 57, параграф 3 и член 60, параграф 6

Държавите-членки могат да отложат прилагането на разпоредбите на член 57, параграф 3 от настоящата директива, които изменят член 15, параграф 3 от Директива 73/239/ЕИО, както и разпоредбата на член 60, параграф 6 от настоящата директива, до 10 декември 2008 г.

Член 64

Транспониране

1. Държавите-членки въвеждат в сила необходимите законови, подзаконови и административни разпоредби, за да се съобразят с настоящата директива преди 10 декември 2007 г. Те незабавно съобщават на Комисията текстовете на тези мерки.

Когато държавите-членки приемат тези мерки, в тях се съдържа позоваване на настоящата директива или то се извършва при официалното им публикуване. Условията и редът на позоваване се определят от държавите-членки.

2. Държавите-членки съобщават на Комисията текста на основните разпоредби от националното законодателство, които приемат в областта, обхваната от настоящата директива.

Член 65

Влизане в сила

Настоящата директива влиза в сила на първия ден след датата на публикуването ѝ в *Официален вестник на Европейския съюз.*

Член 66

Адресати

Адресати на настоящата директива са държавите-членки.

▼B

ПРИЛОЖЕНИЕ I

Форми на презастрахователни предприятия:

— в случая на Кралство Белгия: „société anonymenaamloze vennootschap“, „société en commandite par actionscommanditaire vennootschap op aandelen“, „association d'assurance mutuelleonderlinge verzekeringsvereniging“, „société coopérativecoöperatieve vennootschap“;

— в случая на Чешката република: „akciová společnost“;

— в случая на Кралство Дания: „aktieselskaber“, „gensidige selskaber“;

— в случая на Федерална република Германия: „Aktiengesellschaft“, „Versicherungsverein auf Gegenseitigkeit“, „Öffentlich-rechtliches Wettbewerbsversicherungsunternehmen“;

— в случая на Република Естония: „aktsiaselts“;

— в случая на Република Гърция: „ανώνυμη εταιρία“, „αλληλασφαλιστικός συνεταιρισμός“;

— в случая на Кралство Испания: „sociedad anónima“;

— в случая на Френската република: „société anonyme“, „société d'assurance mutuelle“, „institution de prévoyance régie par le code de la sécurité sociale“, „institution de prévoyance régie par le code rural“ şi „mutuelles régies par le code de la mutualité“;

▼M3

— в случая на Република Хърватия: „dioničko društvo“;

▼B

— в случая на Ирландия: incorporated companies limited by shares or by guarantee or unlimited;

— в случая на Италианската република: „società per azioni“;

— в случая на Република Кипър: „Εταιρεία Περιορισμένης Ευθύνης με μετοχές“ ή „Εταιρεία Περιορισμένης Ευθύνης με εγγύηση“;

— в случая на Република Латвия: „akciju sabiedrība“, „sabiedrība ar ierobežotu atbildību“;

— в случая на Република Литва: „akcinė bendrovė“, „uždaroji akcinė bendrovė“;

— в случая на Великото херцогство Люксембург: „société anonyme“, „société en commandite par actions“, „association d'assurances mutuelles“, „société coopérative“;

— в случая на Република Унгария: „biztosító részvénytársaság“, „biztosító szövetkezet“, „harmadik országbeli biztosító magyarországi fióktelepe“;

— в случая на Република Малта: „limited liability companykumpannija tà responsabbiltà limitata“;

— в случая на Кралство Нидерландия: „naamloze vennootschap“, „onderlinge waarborgmaatschappij“;

— в случая на Република Австрия: „Aktiengesellschaft“, „Versicherungsverein auf Gegenseitigkeit“;

— в случая на Република Полша: „spółka akcyjna“, „towarzystwo ubezpieczeń wzajemnych“;

— в случая на Португалската република: „sociedade anónima“, „mútua de seguros“;

— в случая на Република Словения: „delniška družba“;

— в случая на Словашката република: „akciová spoločnost“;

▼B

— в случая на Република Финландия: „keskinäinen vakuutusyhtiö/ömsesidigt försäkringsbolag“, „vakuutusosakeyhtiö/försäkringsaktiebolag“, „vakuutusyhdistys/försäkringsförening“;

— в случая на Кралство Швеция: „försäkringsaktiebolag“, „ömsesidigt försäkringsbolag“;

— в случая на Обединеното кралство: incorporated companies limited by shares or by guarantee or unlimited, societies registered under the Industrial and Provident Societies Acts, societies registered or incorporated under the Friendly Societies Acts, „the association of underwriters known as Lloyd's“.

▼B

ПРИЛОЖЕНИЕ II

Приложения I и II към Директива 98/78/ЕО се заменят със следното:

„ПРИЛОЖЕНИЕ I

ИЗЧИСЛЯВАНЕ НА КОРИГИРАНАТА ПЛАТЕЖОСПОСОБНОСТ НА ЗАСТРАХОВАТЕЛНИ И ПРЕЗАСТРАХОВАТЕЛНИ ПРЕДПРИЯТИЯ

1. ИЗБОР НА МЕТОД ЗА ИЗЧИСЛЯВАНЕ И ОБЩИ ПРИНЦИПИ

А. Държавите-членки предвиждат, че изчисляването на коригираната платежоспособност на застрахователни и презастрахователни предприятия, посочени в член 2, параграф 1, се извършва съобразно един от методите, описани в точка 3. Независимо от това държавата-членка може да предвиди възможност за компетентните власти да разрешават или налагат прилагането на метод, изложен в точка 3, който е различен от избрания от държавата-членка.

Б. **Пропорционалност**

При изчисляването на коригираната платежоспособност на застрахователно или презастрахователно предприятие следва да се отчете пропорционалният дял, който участващото предприятие има в свързаните с него предприятия.

При използването на метод 1 или 2, описани в точка 3, понятието „пропорционален дял“ означава делът на записания капитал, който участващото предприятие притежава пряко или косвено, а при използването на метод 3, описан в точка 3, процентите, които се залагат за изготвянето на консолидираните счетоводни отчети.

Независимо от използвания метод, ако свързаното предприятие е дъщерно дружество и има недостатъчна платежоспособност, тази недостатъчна платежоспособност на дъщерното дружество следва да се вземе предвид в пълна степен при изчисленията.

Освен това, ако по мнение на компетентните власти отговорността на дадено предприятие майка, притежаващо дял в капитала, е строго и изрично ограничена до този дял в капитала, компетентните власти могат да разрешат недостатъчната платежоспособност на дъщерното дружество да бъде взета предвид на пропорционална основа.

Ако по отношение на капитала не са налице връзки между някои от предприятията в застрахователна или презастрахователна група, компетентната власт определя кой пропорционален дял следва да бъде взет предвид.

В. **Елиминиране на двойното използване на елементите на границата на платежоспособност**

В.1. *Общ принцип за третиране на елементите, съставляващи границата на платежоспособност*

Независимо от метода, използван за изчисляване на коригираната платежоспособност на застрахователно или презастрахователно предприятие, двойното използване на елементите на границата на платежоспособност при различните застрахователни или презастрахователни предприятия следва да бъде елиминирано.

За тази цел при изчисляването на коригираната платежоспособност на застрахователно или презастрахователно предприятие и където методите, описани в точка 3, не го разрешават, следва да бъдат елиминирани следните суми:

— стойността на всеки актив на това застрахователно или презастрахователно предприятие, която представлява финансиране на елементите, допустими за границата на платежоспособност на едно от свързаните с него застрахователни или презастрахователни предприятия,

▼B

— стойността на всеки актив на свързано застрахователно или презастрахователно предприятие с това застрахователно или презастрахователно предприятие, която представлява финансиране на елементите, допустими за границата на платежоспособност на това застрахователно или презастрахователно предприятие,

— стойността на всеки актив на свързано застрахователно или презастрахователно предприятие с това застрахователно или презастрахователно предприятие, която представлява финансиране на елементите, допустими за границата на платежоспособност на което и да е свързано друго застрахователно или презастрахователно предприятие с това застрахователно или презастрахователно предприятие.

В.2. *Третиране на някои елементи*

Без да се засягат разпоредбите на раздел В.1:

— неразпределената печалба и бъдещата печалба на свързано животозастрахователно предприятие или свързано предприятие по презастраховане „живот“ със застрахователното или презастрахователно предприятие, за което се изчислява коригираната граница на платежоспособност, и

— всеки записан, но невнесен капитал на свързано застрахователно или презастрахователно предприятие със застрахователното или презастрахователното предприятие, за което се изчислява коригираната граница на платежоспособност,

могат да бъдат включвани в изчислението само доколкото те са допустими за покритие на границата на платежоспособност на това свързано предприятие. Независимо от това всеки записан, но невнесен капитал, който представлява потенциално задължение от страна на участващото предприятие, изцяло се изключва от изчислението.

Всеки записан, но невнесен капитал на участващото застрахователно или презастрахователно предприятие, който представлява потенциално задължение от страна на свързано застрахователно или презастрахователно предприятие, също се изключва от изчислението.

Всеки записан, но невнесен капитал на свързано застрахователно или презастрахователно предприятие, който представлява потенциално задължение от страна на друго свързано застрахователно или презастрахователно предприятие със същото участващо застрахователно или презастрахователно предприятие, се изключва от изчислението.

В.3. *Възможност за трансфер*

Ако компетентните власти считат, че определени елементи, които са различни от изброените в раздел В.2 и които са допустими за границата на платежоспособност на свързано застрахователно или презастрахователно предприятие, не могат да бъдат осигурени по ефективен начин за покритие на изискуемата граница на платежоспособност на участващото застрахователно или презастрахователно предприятие, за което се изчислява коригираната платежоспособност, тези елементи могат да бъдат включени в изчислението само доколкото са допустими за покритието на изискуемата граница на платежоспособност на свързаното предприятие.

В.4. Сумата на елементите, посочени в раздели В.2 и В.3, не може да превишава изискуемата граница на платежоспособност на свързаното застрахователно или презастрахователно предприятие.

Г. **Елиминиране на вътрешногруповото създаване на капитал**

При изчисляването на коригираната платежоспособност няма да се вземат предвид елементите, допустими за покритие на границата на платежоспособност, които представляват финансиране на реципрочна основа между застрахователното или презастрахователното предприятие и:

— свързано предприятие,

— участващо предприятие,

▼B

— друго свързано предприятие с някое от участващите в него предприятия.

В допълнение, който и да е елемент, допустим за границата на платежоспособност на свързано застрахователно или презастрахователно предприятие със застрахователното или презастрахователното предприятие, за което се изчислява коригираната платежоспособност, не се взема предвид, ако въпросният елемент произлиза от финансиране на реципрочна основа с друго свързано предприятие с това застрахователно или презастрахователно предприятие.

По-специално финансиране на реципрочна основа е налице, когато застрахователно или презастрахователно предприятие или което и да е от свързаните с него предприятия притежава дялове или предоставя заеми на друго предприятие, което притежава пряко или косвено елемент, допустим за границата на платежоспособност на първите предприятия.

Д. Компетентните власти гарантират, че коригираната платежоспособност се изчислява със същата периодичност, както е определено в Директиви 73/239/ЕИО, 91/674/ЕИО, 2002/83/ЕО и 2005/68/ЕО за изчисляването на границата на платежоспособност на застрахователни или презастрахователни предприятия. Стойността на активите и пасивите се оценява съгласно съответните разпоредби на Директиви 73/239/ЕИО, 91/674/ЕИО, 2002/83/ЕО и 2005/68/ЕО.

2. ПРИЛАГАНЕ НА МЕТОДИТЕ ЗА ИЗЧИСЛЕНИЕ

2.1. **Свързани застрахователни и презастрахователни предприятия**

Изчисляването на коригираната платежоспособност се извършва в съответствие с общите принципи и методи, изложени в настоящото приложение.

При всички методи, ако застрахователното или презастрахователното предприятие е свързано с повече от едно застрахователно или презастрахователно предприятие, коригираната платежоспособност се изчислява чрез интегриране на всяко от тези свързани застрахователни или презастрахователни предприятия.

В случаите на последователни участия (например когато застрахователно или презастрахователно предприятие е участващо предприятие в друго застрахователно или презастрахователно предприятие, което от своя страна е участващо предприятие в застрахователно или презастрахователно предприятие), коригираната платежоспособност се изчислява за всяко участващо застрахователно или презастрахователно предприятие, което е свързано с поне едно застрахователно или презастрахователно предприятие.

Държавите-членки могат да не изчисляват коригирана граница на платежоспособност на застрахователно или презастрахователно предприятие:

— ако застрахователното или презастрахователното предприятие е свързано предприятие с друго застрахователно или презастрахователно предприятие, което има лиценз в същата държава-членка, когато това свързано предприятие е включено при изчисляването на коригираната платежоспособност на участващото застрахователно или презастрахователно предприятие, или

— ако застрахователното или презастрахователното предприятие е свързано предприятие със застрахователно холдингово дружество, чието главно управление в същата държава-членка както застрахователното или презастрахователното предприятие, и застрахователното холдингово дружество и свързаното застрахователно или презастрахователно предприятие са включени в извършваното изчисление.

▼B

Също така държавите-членки могат да се откажат от изчисляването на коригираната платежоспособност на застрахователно или презастрахователно предприятие, ако то е свързано застрахователно или презастрахователно предприятие с друго застрахователно предприятие, презастрахователно предприятие или застрахователно холдингово дружество с главно управление в друга държава-членка и ако компетентните власти на заинтересованите държави-членки са се съгласили да предоставят упражняването на допълнителния надзор на компетентната власт на последната държава-членка.

Отказът може да бъде осъществено само ако компетентните власти са удовлетворени от адекватното разпределение на елементите, допустими за границите на платежоспособност на включените в изчислението застрахователни или презастрахователни предприятия по отношение на тези предприятия.

Държавите-членки могат да предвидят, че когато свързаното застрахователно или презастрахователно предприятие има главно управление в държава-членка, различна от тази на застрахователното или презастрахователното предприятие, за което се извършва изчисляването на коригираната платежоспособност, в изчислението се взема предвид, по отношение на свързаното предприятие, оценката на състоянието на платежоспособност, направена от компетентните власти на другата държава-членка.

2.2. **Посреднически застрахователни холдингови дружества**

При изчисляването на коригираната платежоспособност на застрахователно или презастрахователно предприятие, което има участие в свързано застрахователно предприятие, свързано презастрахователно предприятие, застрахователно или презастрахователно предприятие от трета страна чрез застрахователно холдингово дружество, се взема предвид състоянието на посредническото застрахователно холдингово дружество. Единствено за целите на това изчисление, което следва да бъде извършено в съответствие с описаните в настоящото приложение общи принципи и методи, това застрахователно холдингово дружество се третира като застрахователно или презастрахователно предприятие, за което не се изисква платежоспособност и за което важат установените в член 16 от Директива 73/239/ЕИО, в член 27 от Директива 2002/83/ЕО или в член 36 от Директива 2005/68/ЕО условия по отношение на елементите, допустими за границата на платежоспособност.

2.3. **Свързани застрахователни или презастрахователни предприятия от трети страни**

Когато се изчислява коригираната платежоспособност на застрахователно или презастрахователно предприятие, което е участващо предприятие в застрахователно или презастрахователно предприятие от трета страна, последното се третира единствено за целите на изчислението по аналогия на третирането на свързано застрахователно или презастрахователно предприятие, като се прилагат описаните в настоящото приложение общи принципи и методи.

Независимо от това, ако третата страна, в която се намира седалището на предприятието по неговия учредителен акт, изисква издаването на лиценз, както и налага на последното изискване за платежоспособност, която е най-малкото сравнима с установената в Директива 73/239/ЕИО, 2002/83/ЕО или 2005/68/ЕО, като взема предвид елементите за покритие на това изискване, държавите-членки могат да предвидят по отношение на това предприятие, че в изчислението се отчита изискваната платежоспособност и елементите, които отговарят на установеното от въпросната трета страна изискване.

2.4. **Свързани кредитни институции, инвестиционни посредници и финансови институции**

При изчисляването на коригираната платежоспособност на застрахователно или презастрахователно предприятие, което е участващо предприятие в кредитна институция, инвестиционен

▼B

посредник или финансова институция, се прилагат, *mutatis mutandis*, установените в член 16 от Директива 73/239/ЕИО, в член 27 от Директива 2002/83/ЕО и в член 36 от Директива 2005/68/ЕО правила за приспадането на тези участия, както и разпоредбите, които дават възможност на държавите-членки при определени условия да разрешават алтернативни методи, както и да не приспадат тези участия.

2.5. **Липсваща необходима информация**

Ако поради определена причина информацията, необходима за изчисляване на коригираната платежоспособност на застрахователно или презастрахователно предприятие, по отношение на свързано предприятие с главно управление в държава-членка или в трета страна, не е на разположение на компетентните власти, счетоводната стойност на това предприятие в участващото застрахователно или презастрахователно предприятие се приспада от елементите, допустими за коригираната граница на платежоспособност. В този случай нереализираните печалби, които са свързани с това участие, не се допускат като елемент на коригираната граница на платежоспособност.

3. МЕТОДИ НА ИЗЧИСЛЕНИЕ

Метод 1: **Метод на приспадане и агрегиране**

Коригираната платежоспособност на участващото застрахователно или презастрахователно предприятие е разликата между:

i) сумата от:

а) елементите, допустими за границата на платежоспособност на участващото застрахователно или презастрахователно предприятие, и

б) пропорционалния дял на участващото застрахователно или презастрахователно предприятие в елементите, допустими за границата на платежоспособност на свързаното застрахователно или презастрахователно предприятие,

и

ii) сумата от:

а) счетоводната стойност на свързаното застрахователно или презастрахователно предприятие в участващото застрахователно или презастрахователно предприятие, и

б) изискването за платежоспособност на участващото застрахователно или презастрахователно предприятие, и

в) пропорционалния дял на свързаното застрахователно или презастрахователно предприятие в изискуемата платежоспособност.

Ако участието в свързаното застрахователно или презастрахователно предприятие е изцяло или отчасти косвено, то ii), буква а) включва стойността на това косвено участие, като се вземе предвид последователността на съответните участия, както и i), буква б) и ii), буква в) включват съответстващите на това участие дялове в елементите, допустими за границата на платежоспособност на свързаното застрахователно или презастрахователно предприятие.

Метод 2: **Метод на приспадане**

Коригираната платежоспособност на участващото застрахователно или презастрахователно предприятие е разликата между:

i) сумата от елементите, допустими за границата на платежоспособност на участващото застрахователно или презастрахователно предприятие,

и

ii) сумата от:

а) изискуемата платежоспособност на участващото застрахователно или презастрахователно предприятие, и

▼B

б) пропорционалния дял на изискуемата платежоспособност на свързаното застрахователно или презастрахователно предприятие.

При оценката на елементите, допустими за границата на платежоспособност, участията по смисъла на настоящата директива се оценяват по метода на собствения капитал в съответствие с възможността, изложена в член 59, параграф 2, буква б) от Директива 78/660/ЕИО.

Метод 3: **Метод, базиран на счетоводната консолидация**

Изчисляването на коригираната платежоспособност на участващото застрахователно или презастрахователно предприятие се извършва въз основа на консолидираните счетоводни отчети. Коригираната платежоспособност на участващото застрахователно или презастрахователно предприятие е разликата между елементите, допустими за границата на платежоспособност и изчислени въз основа на консолидираните данни, и:

а) размера на изискуемата платежоспособност на участващото застрахователно или презастрахователно предприятие и на пропорционалните дялове на свързаното застрахователно или презастрахователно предприятие в изискваната платежоспособност, базирайки се на процентите, които се залагат за изготвянето на консолидираните счетоводни отчети,

б) или изискуемата платежоспособност, изчислена въз основа на консолидираните данни.

Разпоредбите на Директиви 73/239/ЕИО, 91/674/ЕИО, 2002/83/ЕО и 2005/68/ЕО се прилагат за изчисляването на елементите, допустими за границата на платежоспособност, както и за изискуемата платежоспособност, базирана на консолидираните данни.

▼B

ПРИЛОЖЕНИЕ II

ДОПЪЛНИТЕЛЕН НАДЗОР ВЪРХУ ЗАСТРАХОВАТЕЛНИ И ПРЕЗАСТРАХОВАТЕЛНИ ПРЕДПРИЯТИЯ, КОИТО СА ДЪЩЕРНИ ДРУЖЕСТВА НА ЗАСТРАХОВАТЕЛНО ХОЛДИНГОВО ДРУЖЕСТВО, ЗАСТРАХОВАТЕЛНО ИЛИ ПРЕЗАСТРАХОВАТЕЛНО ПРЕДПРИЯТИЕ ОТ ТРЕТА СТРАНА

1. В случай на две или повече застрахователни или презастрахователни предприятия, посочени в член 2, параграф 2, които са дъщерни дружества на застрахователно холдингово дружество, застрахователно или презастрахователно предприятие от трета страна, и които са установени в различни държави-членки, компетентните власти гарантират, че описаният в настоящото приложение метод се прилага по последователен начин.

   Компетентните власти упражняват допълнителния надзор с периодичността, определена в Директиви 73/239/ЕИО, 91/674/ЕИО, 2002/83/ЕО и 2005/68/ЕО за изчисляване на границата на платежоспособност на застрахователните и презастрахователните предприятия.

2. Държавите-членки могат да се откажат от изчисляването, предвидено в настоящото приложение, по отношение на застрахователно или презастрахователно предприятие:

   — ако това застрахователно или презастрахователно предприятие е свързано предприятие с друго застрахователно или презастрахователно предприятие и ако е включено в предвиденото в настоящото приложение изчисление, извършвано за последното предприятие,

   — ако това застрахователно или презастрахователно предприятие и едно или повече други застрахователни или презастрахователни предприятия, които са получили лиценз в същата държава-членка, имат за предприятие майка едно и също застрахователно холдингово дружество, застрахователно или презастрахователно предприятие от трета страна, както и ако застрахователното или презастрахователното предприятие е включено в предвиденото в настоящото приложение изчисление, извършвано за едно от тези други застрахователни или презастрахователни предприятия,

   — ако това застрахователно или презастрахователно предприятие и едно или повече други застрахователни или презастрахователни предприятия, които имат лиценз в други държави-членки, имат за предприятие майка едно и също застрахователно холдингово дружество, застрахователно или презастрахователно предприятие от трета страна, както и в съответствие с член 4, параграф 2 е сключено споразумение, съгласно което на надзорния орган на другата държава-членка се предоставя упражняването на допълнителния надзор, предвиден в настоящото приложение.

     В случай на последователни участия (например застрахователно холдингово дружество или застрахователно или презастрахователно предприятие от трета страна, които се притежават от друго застрахователно холдингово дружество или застрахователно или презастрахователно предприятие от трета страна) държавите-членки могат да прилагат предвидените в настоящото приложение изчисления само за крайното предприятие майка на застрахователното или презастрахователното предприятие, което е застрахователно холдингово дружество, застрахователно предприятие или презастрахователно предприятие от трета страна.

3. Компетентните власти гарантират, че изчисленията, които са аналогични на описаните в приложение I, се извършват за застрахователното холдингово дружество или за застрахователното или презастрахователното предприятие от трета страна.

   Аналогията се състои в прилагането на общите принципи и методи, описани в приложение I, за застрахователното холдингово дружество или за застрахователното или презастрахователното предприятие от трета страна.

▼B

Единствено за целите на това изчисление предприятието-майка се третира като застрахователно или презастрахователно предприятие:

— за което не се изисква платежоспособност, ако е застрахователно холдингово дружество,

— за което се изисква платежоспособност, определена в съответствие с принципите в раздел 2.3 от приложение I, ако е застрахователно или презастрахователно предприятие от трета страна,

и е предмет на условията, установени в член 16 от Директива 73/239/ЕИО, в член 27 от Директива 2002/83/ЕО и в член 36 от Директива 2005/68/ЕО по отношение на елементите, допустими за границата на платежоспособност.

4. **Липсваща необходима информация**

Ако поради определена причина информацията, необходима за предвиденото в настоящото приложение изчисление по отношение на свързано предприятие със седалище според устройствения акт в държава-членка или в трета страна, не е на разположение на компетентните власти, счетоводната стойност на това предприятие в участващото предприятие се приспада от елементите, допустими за предвиденото в настоящото приложение изчисление. В този случай нереализираните печалби, свързани с това участие, не се допускат като елемент на изчислението.“